

A NAVIGATOR GUIDE

นำกลุ่มย่อย

ในการ
ศึกษา
พระคัมภีร์
อย่างไร

A NAVIGTOR GUIDE

นำกลุ่มย่อย

ในการศึกษาพระคัมภีร์อย่างไร

พิมพ์ครั้งแรก.....

จำนวน 2,000 เล่ม

โดย สำนักพิมพ์ประเสริฐบรรณศาสตร์

จัดพิมพ์โดย

ประเสริฐบรรณศาสตร์

228 ซอยปราโมทย์ ถนนสีลม

กรุงเทพฯ 10500 โทร. 234-2382

COPYRIGHT© 1988 PRASERT PUBLISHERS. (CLC)

TITLE ORIGINALLY PUBLISHED IN ENGLISH AS

LEAD OUT BY NAVPRESS, A MINISTRY OF THE

NAVIGATORS, USA ©1973. REVISED TITLE

HOW TO LEAD SMALL GROUP BIBLE STUDIES© 1982

BY THE NAVIGATORS. ALL RIGHTS RESERVED.

ผู้แปล สมนึก มนตรีเลิศศรีศรี

สารบัญ

1. ท่านนำกลุ่มย่อยศึกษาพระคัมภีร์ได้.....	5
2. ตั้งกลุ่มย่อยศึกษาพระคัมภีร์อย่างไร.....	7
3. การพบกันครั้งแรก.....	9
4. การตั้งคำถามกุญแจนำไปสู่การอภิปราย.....	12
5. การจัดเตรียมบทเรียนต่าง ๆ.....	17
6. การจัดเตรียมคำถามที่ดี.....	22
7. เรื่องอื่น ๆ เกี่ยวกับคำถาม.....	27
8. บทบาทของแต่ละคน.....	29
9. ความตึงเครียดในกลุ่ม.....	31
10. ใช้อุปสรรคเป็นอุปกรณ์.....	33
11. สิ่งช่วยในการเสริมสร้าง.....	36
12. แนะนำในการอธิษฐานแบบสนทนา.....	38
13. ประเมินผลการอภิปราย.....	41
14. ปรับปรุงการเป็นผู้นำของท่าน.....	44
15. สอนผู้อื่นให้เป็นผู้นำ.....	46
16. การนำกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์สำหรับคนที่ยังไม่เป็นคริสเตียน.....	47

1. ท่านนำกลุ่มย่อยศึกษาพระคัมภีร์ได้

คริสเตียนทั่วโลก กำลังเป็นพยานถึงพลังของกลุ่มย่อยศึกษาพระคัมภีร์ ซึ่งเป็นเพราะความหิวกระหาย ในความรู้เกี่ยวกับพระคำของพระเจ้า สิ่งเหล่านี้กำลังกระจ่างกระจายอยู่ทุกหนทุกแห่ง การสามัคคีธรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือการถามตอบเกี่ยวกับพระวจนะของพระเจ้า ตลอดจนถึงใจที่จะประพฤติตามของพี่น้องเหล่านี้ นำไปสู่ประสบการณ์และการพัฒนาฝ่ายวิญญาณจิต หลายครั้ง ประสบการณ์เหล่านั้น นำไปสู่ความตื่นตัวฝ่ายวิญญาณจิตด้านอื่น ๆ ด้วย

เรื่องของกลุ่มย่อยนี้มีใช้เรื่องใหม่เลย เกือบสองพันปีมาแล้วที่สาวกของพระคริสต์ได้พบปะกันในบ้าน เพื่อเรียนพระคำของพระเจ้า อธิษฐานสามัคคีธรรม และแสวงหาการรับใช้พระเจ้าในวิธีต่าง ๆ หนังสือกิจการบันทึกเรื่องราวอันน่าประทับใจของบุคคลเหล่านั้น ที่พวกเขาได้ทำตามมหาบัญชาของพระคริสต์

แม้มีเพียงคนเดียวที่ประสงค์ และหิวกระหาย ที่จะกระทำตามน้ำพระทัยพระเจ้า ก็เพียงพอที่จะก่อตัวขึ้นเป็นกลุ่มได้ อีกแง่หนึ่งแม้เพียงกลุ่มเดียว ก็ย่อมจะมีผลกระทบต่อชุมชน หรือ สถานที่ทำงาน หรือในหอพักนักศึกษา แม้กระทั่งในกองทัพก็ได้ ผลที่ตามมาคือ มีสาวกอยู่เต็มไปหมดในชุมชน ที่ยอมยึดมั่นอยู่ในความจริงของพระเจ้า ท่านเป็นอีกผู้หนึ่งที่จะก้าวเข้ามามีส่วนร่วมด้วย

เป้าหมายของกลุ่มอภิปราย

สิ่งที่กล่าวในหนังสือเล่มนี้เกี่ยวกับกลุ่มอภิปรายย่อย เกี่ยวข้องกับการเตรียมตัวและศึกษาเป็นส่วนตัวของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม ก่อนที่เขาจะเข้ากลุ่มกัน มิเช่นนั้นแล้ว การอภิปรายจะเป็นเรื่องของคนบางคนในขณะที่ทุกคนจะต้องใช้เวลาด้วยกัน “แบ่งปันความน่าเบื่อหน่าย” ก็อาจมีคนสองคนที่เตรียมมาบ้าง แต่เขาจะไม่มีโอกาสได้เรียนรู้จากคนอื่น ๆ เลย ในที่สุด ทุกคนก็จะหมดความประทับใจที่จะร่วมกันในกลุ่ม

ดังนั้น เป้าหมายของกลุ่มย่อยศึกษาพระคัมภีร์แบบอภิปราย ก็คือการนำเอาสิ่งที่แต่ละบุคคลได้เรียนรู้กันมาก่อนแล้ว นำมาแบ่งปันกันและสนทนากัน

กลุ่มที่ประสบความสำเร็จ

- มีสิ่งกระตุ้นเตือนให้สมาชิกทุกคน เตรียมตัวศึกษาเป็นส่วนตัวก่อนเสมอ ๆ
- ช่วยท่านให้ได้รับในสิ่งที่ตนเองยังไม่เคยได้รับมาก่อน โดยการรับคำสอนหรือความผิดจากผู้อื่น แล้วทำให้มีความคิดในด้านอื่น ๆ ขยายออกไป

- เสริมสร้างบรรยากาศแห่งการยอมรับซึ่งกันและกัน ด้วยความรักเมื่อเป็นเช่นนั้น ย่อมทำให้ การสมทนาเต็มไปด้วยข้อเท็จจริงทุกคนจะพูดในสิ่งที่ตนได้ค้นมา แม้กระทั่งแบ่งปันคำถามหรือความ ต้องการของตนเอง

- สร้างความมั่นใจให้กับสมาชิกในกลุ่ม ทำให้เขามีอิสระในการพูดพระคำของพระเจ้า โดยไม่ หวาดกลัว หรือเคอะเขินหรือไม่กลัวการวิพากษ์วิจารณ์

- เป็นการเสริมสร้างสามัคคีธรรมของคริสเตียน ซึ่งในที่สุดย่อมทำให้ทุกคนมีความสัมพันธ์อัน ดีต่อกันเอง ไม่ต้องเป็นพิธีรีตองเท่าไรนัก ท่านยังอาจเรียนรู้ในการอธิษฐานร่วมกัน และรับแบกภาระ ของกันและกันด้วย

- เป็นเครื่องมือในการสร้างคริสเตียนให้เจริญเติบโต และยังช่วยเขาให้ช่วยคนอื่นให้มีจิต วิญญาณที่เจริญเติบโตขึ้นด้วย การศึกษาพระคัมภีร์ในกลุ่มย่อย เป็นสิ่งที่ดีที่สุดอย่างหนึ่งในการทำตาม พระบัญชาของพระเยซูคริสต์ ในการสร้างสาวกแก่ชนทุกชาติ

กลุ่มอภิปรายเหล่านี้ทำอะไรบ้าง

กลุ่มอภิปรายมิใช่การบรรยายโดยนักวิชาการ หรือผู้เชี่ยวชาญที่เต็มไปด้วยความรู้ การบรรยาย ไม่จำเป็นต้องมีอยู่ในกลุ่มอภิปราย เพราะสมาชิกแต่ละคน ได้เรียนรู้บทเรียนที่มีอยู่ล่วงหน้าแล้ว จนทำให้ พวกเขา นำสิ่งที่ได้เรียนมาล่วงหน้ามานอภิปรายกันได้เลย

ในกลุ่มอภิปรายนี้ จะต้องไม่มุ่งแต่จะมีการสนทนากันไปเรื่อยโดยปล่อยให้คนที่ชอบนั่งเงียบ ๆ หมดความสนใจ ซึ่งจะทำให้เขาไม่กลับมาเข้าร่วมในกลุ่มอีก ทั้งนี้ เพราะเราไม่เปิดโอกาสให้เขาแบ่งปัน บ้าง การสนทนาโต้ตอบกันที่ดีในกลุ่มนั้น จำต้องมีการแบ่งปัน เรียนรู้ และค้นหาสิ่งใหม่ ๆ

พระคำของพระเจ้ามีชีวิต และการเปลี่ยนแปลงในตัวแต่ละบุคคลนั้นเป็นงานของพระวิญญาณ บริสุทธิ์ ผู้นำกลุ่มที่เก่งย่อมจะเป็นเสมือนหนึ่งประธาน หรือผู้คอยชี้แนะ แต่ไม่ใช่คนใช้อำนาจหรือเป็น ครูบาอาจารย์เพราะเขาตระหนักดีว่าพระคำของพระเจ้านั้นแหละที่มีอำนาจ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ นั้นแหละที่เป็นอาจารย์สอน

หนังสือเล่มนี้ เพียงพร้อมไปด้วยหลักการในการนำกลุ่มย่อยศึกษาพระคัมภีร์ ให้ศึกษาพระคำ แบบอภิปราย หากท่านกำลังวางแผนที่จะเริ่มตั้งกลุ่มเป็นครั้งแรก หนังสือเล่มนี้จะเต็มไปด้วยคำอธิบาย มากมายเกี่ยวกับการจัดตั้งกลุ่ม และให้กลุ่มดำเนินไปอย่างดี ถ้าหากว่าท่านกำลังแสวงหาวิธีการดี ๆ ที่ จะนำมาใช้ในกลุ่มที่มีอยู่แล้วที่ท่านเป็นผู้นำอยู่ให้อ่านแล้วอ่านอีก หนังสือเล่มนี้จะเต็มไปด้วยบทเรียน และแนวความคิดที่จะนำไปใช้ได้เลย

2. ตั้งกลุ่มย่อยศึกษาพระคัมภีร์อย่างไร

ความสำเร็จใด ๆ เกิดขึ้นได้ด้วยคำอธิษฐาน ก่อนที่จะเชื่อเชิญใครเข้าไปในกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ ให้เริ่มต้นด้วยการอธิษฐานเป็นประจำเพื่อพระเจ้าจะทรงนำให้ได้กลุ่มที่พระองค์พอพระทัย เพื่อที่พระองค์จะนำความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และเพื่อพระองค์จะนำท่านในการเป็นผู้นำและหนุนใจคนเหล่านั้น

กลุ่มศึกษาพระคัมภีร์จะออกมาในรูปแบบใด แน่แน่นอนก็ขึ้นอยู่กับกลุ่มคนที่ท่านได้เชื่อเชิญเข้ามาด้วย ไม่ว่าจะเป็นประเภทผู้ที่แต่งงานแล้ว หรือคนโสด หรือแม่บ้าน หรือนักธุรกิจ หรือผู้ชรา หรือเพื่อนบ้าน ใกล้เรือนเคียงหรือเพื่อนพี่น้องในคริสตจักร คนเหล่านั้นก็อาจจะเป็นคนที่ยังไม่รับเชื่อ หรือ เป็นคริสเตียนแล้ว หรือคริสเตียนประเภทปีสองปี หรือคริสเตียนใหม่หรือ ทหารผ่านศึก แม้กระทั่งเป็นพวกที่มาผสมผสานกันก็ตาม

ร้านหนังสือคริสเตียนแถวบ้านของท่านคงจะมีหนังสือหลาย ๆ ประเภท หนังสือเหล่านั้นอาจเกี่ยวกับการศึกษาเป็นเรื่อง ๆ ที่กลุ่มกำลังสนใจอยู่ หรือเป็นหนังสือที่แบ่งย่อยออกไปตามกลุ่มอายุ หรือ แม้แต่หนังสือประเภทที่เกี่ยวกับคริสเตียนในแต่ละระดับ ท่านจะต้องแน่ใจว่า บทเรียนที่ท่านเลือกจากร้านหนังสือจะเหมาะสมกับความต้องการของกลุ่ม

บทเรียนนั้นจะไม่ง่ายหรือยากจนเกินไป หรือยาวจนเกินไป และสามารถให้ทุกคนในกลุ่มนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันของพวกเขา

หากสิ่งที่ท่านเลือกนั้นเป็นสำหรับเรียนร่วมกันในกลุ่ม ให้รวบรวมบทเรียนต่าง ๆ แล้วเลือกเอาสัก 3 ชุดที่คิดว่าพอใช้ได้ แล้วให้คนในกลุ่มเป็นผู้ตัดสินใจกันเองว่าเล่มใดเหมาะสมที่สุดสำหรับพวกเขา อาจมีร้านหนังสือบางแห่งอนุญาตให้ท่านนำตัวอย่างหนังสือกลับไปตัดสินใจกันเองก่อนได้

หากท่านต้องการใช้บทเรียนกับเพื่อนสมาชิกในคริสตจักร ให้ปรึกษาศิษยาภิบาลของท่านหรือพี่น้องผู้รับใช้คนอื่น ๆ ในคริสตจักรเสียก่อนบางครั้งอาจจะมีการเชื่อเชิญคนอื่น ๆ โดยติดประกาศที่บอร์ด หรือรายการของคริสตจักร บางทีท่านอาจจะต้องติดตามคนเหล่านั้นที่ยังไม่เข้มแข็งฝ่ายวิญญาณเท่าไรในท้องถิ่นของท่าน หรือใช้กลุ่มย่อยนี้ในการนำดวงวิญญาณเพื่อนของท่านที่ยังไม่เป็นคริสเตียนในท้องถิ่นของท่านหรือในที่ทำงานของท่าน การหาบทเรียนที่เหมาะสมในการศึกษาร่วมกันนั้นจะช่วยให้ท่านตอบสนองความต้องการของกลุ่มได้อย่างดีที่สุด

ท่านจะต้องเชื่อเชิญแต่ละคนเข้ากลุ่มเป็นส่วนตัวทุกคน และติดต่อกับเขาในอีกสองสามวันถัดมา จะต้องใช้ความเป็นกันเองกับเขาจริง ๆ ขออย่าให้คิดถึงเขาแต่เพียงสมาชิกในกลุ่มเท่านั้นเอง

บอกรายละเอียดต่าง ๆ เรื่องของกลุ่มนี้ และคนที่ท่านเชื่อเชิญให้เข้ามาในกลุ่ม ให้บอกเขาว่า สิ่งที่ท่านจะทำร่วมกันกับเขามีอะไรบ้าง มีการประชุมเมื่อไร และมีบทเรียนทั้งหมดกี่สัปดาห์ การเรียน ครั้งแรกนั้นไม่ควรจะเกินกว่า 6-8 สัปดาห์ก็เพียงพอ แล้วหลังจากนั้นค่อยวางแผนกันทีหลังต่อไป

ข้อควรปฏิบัติ

ห้องเรียนที่ร้อนเกินไปหรือเย็นเกินไป มีเสียงเด็กหรือสัตว์เลี้ยงรบกวน หรือการประชุมแบบ ยืดเยื้อ ย่อมจะทำให้คนในกลุ่มเบื่อหน่ายและไม่ตื่นตัว สิ่งต่อไปนี้เป็นสิ่งที่ท่านควรจะวางแผนล่วงหน้าในฐานะที่เป็นผู้นำอยู่ในกลุ่ม

การเรียนในบรรยากาศที่สะดวกสบาย ห้องเรียนที่เย็นพอสมควร มิใช่เป็นสัดเป็นส่วน หรือ อาจเป็นห้อง โถงในหอพัก ย่อมมีบรรยากาศดีทำของท่านและการ โน้มหน้าจิตใจ ก็ช่วยให้มีมิตรภาพที่ดี มีความเป็นกันเอง และมีความจริงใจในการแบ่งปันและค้นหาความรู้ร่วมกัน

ให้จัดรูปแบบที่เหมาะสม ท่านอาจให้นั่งเป็นวงกลม เพื่อทุกคนจะมองเห็นกันได้ และสนทนากันได้กับคนอื่นอย่างง่ายดาย แล้วตัวท่านเองก็เช่นกัน จะต้องอยู่ในตำแหน่งที่มองเห็นทุกคนได้

แสงสว่างภายในห้อง เพราะแสงสว่างที่เพียงพอจะทำให้บรรยากาศในห้องดีด้วย

การถ่ายเทที่ดี มีการปรับอุณหภูมิในห้องให้เหมาะสม

การป้องกันสิ่งรบกวน เช่น สัตว์เลี้ยง ที่วี วิทย์ ซึ่งจะดึงความสนใจให้หมดไป และท่านอาจจะ ต้องจัดหาพี่เลี้ยงเด็กเล็กคอยช่วยดูแลเด็ก ๆ ของท่านเองและคนอื่น ๆ บ้างก็ยังมีดี

ท่านอาจจะค้นพบเรื่องอื่น ๆ ที่ท่านจะต้องจัดการในฐานะที่เป็นผู้นำ แต่ต้องจำไว้เสมอว่าการ เตรียมตัวที่สำคัญและดีที่สุดของท่านก็คือการอธิษฐาน

3. การพบกันครั้งแรก

การพบปะกันครั้งแรกเป็นเรื่องสำคัญ ที่เราไม่ควรจะมองข้ามไปความประทับใจในการพบกันนี้จะมีอิทธิพลต่อการพบกันอีกครั้งต่อ ๆ ไปในอนาคตด้วย

ท่านจะต้องจดจำไว้เสมอว่า หลังจากการพบกันครั้งแรกนี้แล้ว ท่านก็จะพบกับทุกคนต่อ ๆ ไปในกลุ่มอภิปราย ท่านเป็นผู้นำ มิใช่ผู้อำนวยการ อย่าเสแสร้งแต่ให้ข้อเท็จจริง อย่าทำในสิ่งที่เลยเถิดเกินไป แต่ให้ชุกช่อนความมั่นใจที่มีอยู่ เพราะท่านได้วางแผนมาเป็นอย่างดีแล้วในการที่จะรับใช้ในกลุ่มพี่น้องเหล่านี้ และท่านทราบคืออยู่แล้วว่าควรจะทำเช่นไร

ประการแรก ทำความคุ้นเคยกับทุกคนก่อน ท่านจำต้องรู้จักทุกคนก่อนที่จะมีการอภิปรายอย่างตรงไปตรงมา และมีการตอบสนองต่อกันและกัน พอทุกคนมาถึงแล้ว ก็ให้ทำความรู้จักกันก่อน และขอให้แน่ใจด้วยว่าทุกคนรู้จักกันทั่วถึง

ในการช่วยให้คนเหล่านั้นรู้จักชื่อของกันและกัน ท่านจะต้องเรียกชื่อคนเหล่านั้นซ้ำ ๆ บ่อย ๆ เท่าที่จะทำได้

ช่วยคนเหล่านั้นให้รู้จักกันเอง โดยให้แต่ละคนแนะนำตัวของเขาเองกับคนอื่น ๆ ต้องจำไว้เสมอว่าผู้ใหญ่มักจะเรียนรู้ได้มากกว่า หากการเรียนรู้นั้นเป็นแบบกันเอง มีบรรยากาศเบา ๆ ไม่เครียด เพื่อให้เขาได้เริ่มพูดถึงตัวของเขาเอง และเริ่มต้นด้วยสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวท่านน้อยที่สุด การพูดถึงชื่อบ้านเกิดเมืองนอน อาชีพ เป็นการเริ่มต้นที่ดี โดยที่ตัวท่านในฐานะผู้นำเริ่มต้นก่อน ท่านก็จะได้ปูทางให้คนอื่นทราบว่าเขาควรจะทำอย่างไรบ้างต่อไป ในความสั้นยาวขนาดใดก็ได้

การสอบถามสิ่งแปลก ๆ อื่น ๆ หรือสิ่งที่ไม่สำคัญเท่าไรนัก จะช่วยให้บรรยากาศไม่เครียด มีความเป็นกันเอง แทนที่จะให้แต่ละคนตอบคำถามเดียวกันเสียทั้งหมด ท่านอาจทำการ์ดแล้วเขียนคำถามต่าง ๆ ในการ์ดนั้น แล้วให้แต่ละคนจับการ์ดนั้น ๆ คนละใบ ซึ่งมีคำถามต่าง ๆ อยู่ในนั้น ยกตัวอย่าง

ครูที่สอนชั้น ป.4 ของคุณเวลานั้น ชื่ออะไร ลองบอกพวกเราบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับตัวเขาคุณ
รถยนต์ประเภทไหนที่คุณชอบที่สุด

คุณเคยมีเพื่อนหญิงคนแรก หรือเพื่อนชายคนแรกมาก่อนไหม ชื่ออะไร ลองเล่าให้เราฟังเกี่ยวกับตัวเขาบ้าง

เวลาฝนตก คุณชอบทำอะไรในบ้านมากที่สุด

ท่านอาจจะบอกถึงสิ่งที่ทำให้แต่ละคนเข้ามาถึงพระเจ้า และมีอะไรบ้างที่ทำให้ท่านต้องการศึกษาพระคำของพระเจ้า จำไว้ ในฐานะผู้นำ เราจะต้องบอกคนอื่น ๆ ในสิ่งเหล่านี้ก่อน

หากทุกคนในกลุ่มเป็นคริสเตียน หรือ รู้เรื่องพระเจ้าอยู่บ้างแล้วท่านอาจจะเรียกแต่ละคนให้ เริ่มต้นเป็นพยานว่าเขารู้จักกับพระเจ้าอย่างไร ในการทำเช่นนี้ สำหรับชั้นที่เราตั้งขึ้นเพื่อนำวิญญาณ หรือมีคนไม่เป็นคริสเตียนมาก ๆ ก็ไม่จำเป็นต้องทำเช่นนั้นก็ได้

ประการที่สอง ให้อธิบายว่าในชั้นนี้จะมีการเรียนพระคัมภีร์อย่างไรและมีการอภิปรายกัน อย่างไม่รู้ก่อนที่จะเริ่มต้นอธิบายอะไร ให้ใช้เวลาอธิบายแล้วทูลขอพระเจ้าให้เป็นผู้นำสอนกลุ่ม อภิปรายรายนี้โดยพระคำของพระองค์เอง

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ทุกคนจะต้องมีความคิดเห็นพ้องต้องกันในมาตรฐานเดียวกันด้วย ท่านในฐานะผู้นำให้แนะนำมาตรฐานอื่น ๆ แต่อย่าให้ระบบเผด็จการ โดยบอกว่าจะต้องเป็น อย่างนั้นอย่างนี้ ให้พูดเหมือนอย่างนี้ว่า “ทุกคนเห็นด้วยไหม หากจะต้องมีการไปเตรียมตัวศึกษา บทเรียนด้วยตัวของเราเองก่อนที่จะมาพบกันในแต่ละสัปดาห์” ทุกคนก็ควรจะยอมรับโดยปริยายว่า การไปเตรียมตัวบทเรียนในระหว่างสัปดาห์นั้นมีความสำคัญ

หากท่านมิได้ทำเช่นนั้นแล้ว (ในขณะที่มีการรับคนใหม่เข้ามาร่วมกลุ่ม) ตอนนั้นก็ถึงเวลาที่จะ เริ่มแนะนำบทเรียนที่จะเรียนร่วมกัน ถ้ามีอะไรที่จะต้องใช้ในกลุ่มนี้ ให้ดูผ่าน ๆ ในสารบัญ หรืออรรถ กบถ หรือข้อแนะนำต่าง ๆ ในบทเรียนนั้น ๆ เพื่อช่วยให้ทุกคนมีความสนใจมากขึ้นจนไปรอบ ๆ กลุ่ม โดยให้แต่ละคนอ่านคนละย่อหน้า หยุดแล้วอภิปรายในสิ่งที่ได้อ่านมาแล้ว หรือบางคนอาจมีคำถามก็ ให้ถามได้ แล้วใช้เวลาตอบทันที ท่านก็อาจจะต้องอธิบายเพิ่มเติมว่าภายหลังการศึกษบทเรียนนี้จะมี อะไรบ้างเกิดขึ้น และบอกเหตุผลว่าทำไมท่านจึงคิดว่าบทเรียนเหล่านี้มีประโยชน์ แล้วทุกคนจะได้รับ พระพรในเรื่องนี้

ประการที่สาม ก็คือการให้คนเหล่านั้นเริ่มทำบทเรียนของตนเองในการพบกันครั้งแรกนั้นควร จะมีความกระตือรือร้นมากหน่อย โดยเฉพาะถ้ามีการเตรียมตัวบทเรียนมาบ้างเล็กน้อยก่อนด้วยยิ่งดี แล้วบอกให้พวกเขาเริ่มไปศึกษาเนื้อหาสาระต่าง ๆ ในสัปดาห์ต่อ ๆ ไป (ถ้าเป็นไปได้ให้เตรียมพระ คัมภีร์สักสองสามเล่มแจกให้คนที่ไม่มีด้วยก็ดี) การทำเช่นนี้คงจะใช้เวลาไม่เกินระหว่างห้าถึงสิบ นาที

แล้วบอกพวกเขาให้แบ่งปันกับคนอื่น ๆ ในกลุ่มบ้าง ถึงเรื่องย่อ ๆ ที่พวกเขาได้ค้นพบจากพระ คำของพระเจ้า ในช่วงนี้ไม่จำเป็นต้องใช้เวลามากมายนักในการอภิปราย สัปดาห์ต่อ ๆ ไปก็จะมีเวลามาก ขึ้น เพียงแต่เราจะใช้เวลาเช่นนี้ที่จะทำให้คนเห็นความสนใจ ความสำคัญและมีส่วนร่วมจริง ๆ ท่าน อาจจะพูดอย่างนี้ก็ได้ว่า “เรายังไม่มีเวลาอภิปรายเวลานี้แต่ไม่ทราบว่าคุณเห็นอะไรในที่นี่บ้างไหม ...” หรือ “ข้าพเจ้ามีเรื่องน่าคิดที่จะแบ่งปันในสัปดาห์หน้า เพียงแต่ขอให้เราไปเตรียมตัวมาก่อนก็แล้ว กัน”

ในการพบกันครั้งแรกนี้ อย่าลืมว่าห้ามไปตำหนิคำตอบต่าง ๆ ที่ดูเหมือนไม่เข้าท่า ให้เราสร้าง
ความจริงใจ และใช้คำพูดที่ดี แล้วจะทำให้ทุกคนมีกำลังใจ หากท่านจะชมคนที่ทำดีอยู่แล้วด้วยจริงใจ
จนถึงในตอนท้ายของการพบกันครั้งแรก ให้นำทุกคนอธิษฐานสั้น ๆ หากได้กะเวลาเอาไว้แล้ว
อย่าเกินเวลาจนเกินไป เราต้องระวังในเรื่องนี้ด้วย
ในการแยกจากกัน ข้่าเตือนทุกคนเรื่องเวลาและสถานที่นัดพบกันในครั้งต่อไปอีกครั้งหนึ่ง และ
ข้่าเตือนในเรื่องที่เรามอบหมายให้เขาทำเป็นการบ้านด้วย

4. การตั้งคำถามคุณภาพนำไปสู่การอภิปราย

ผู้นำกลุ่มที่ดีก็ย่อมจะช่วยคนอื่น ๆ ให้พบความจริงของพระคัมภีร์ด้วยตัวของพวกเขาเอง ดังนั้นเขาต้องรู้จักถามคำถามที่ตรงเรื่อง และคำถามเหล่านี้ก็จะเป็ยแนวทางไปสู่การอภิปรายกัน ซึ่งช่วยคนในกลุ่มให้ค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ในสิ่งที่เขากำลังศึกษากันอยู่ได้

“การเริ่มต้นตั้งคำถาม” โรเบิร์ต หลุยส์ สตีเวนสัน กล่าวว่า “ก็เป็ยเหมือนการเริ่มข้างก้อนหิน ท่านนั่งอย่างสงบบนเนินเขา ในขณะที่หินข้างไปแล้ว ให้ข้างอีกก้อนตามไปทันที

คำถามที่ดีย่อมมีคุณค่า เพราะ

- จะช่วยท่านให้เข้าใจเพื่อนในกลุ่มว่ามีความเข้าใจพระคัมภีร์มากน้อยเพียงไร
- จะช่วยให้ทุกคนในกลุ่มใช้ความคิดของเขา
- จะช่วยป้องกันผู้นำในกลุ่ม ที่จะใช้เฉพาะความคิดเห็นของตนเองฝ่ายเดียว
- จะช่วยให้คนในกลุ่มค้นพบความจริงฝ่ายวิญญาณด้วยตัวของเขาเอง

ผู้นำการอภิปรายจะถามคำถามที่ช่วยให้คนอื่นเริ่ม “ค้นพบ” ด้วยตัวของเขาเอง ผู้นำมิใช่ เป็นครูเขาเป็นเพียงผู้ที่จะนำและมีส่วนร่วมในกลุ่มเท่านั้นเอง เขาจะใช้คำถามที่จะช่วยให้คนในกลุ่มค้นพบเข้าใจและประยุกต์ความจริงของพระคัมภีร์นั่นเอง

เขาจะทำเช่นนี้ คือ

- เริ่มต้นอภิปราย
- นำการอภิปราย
- สรุปการอภิปราย

และช่วยสมาชิกในกลุ่มคนอื่น ๆ ให้รู้จักนำสิ่งที่ได้เรียนรู้กันนั้นไปใช้

การเริ่มต้นด้วยคำถามที่ดี ก็คือ การเริ่มถามคนในกลุ่มว่าเรื่องที่พวกเขาได้ไปเตรียมมานั้น เขาได้รับอะไรบ้าง นั้นเราอาจจะเริ่มถามเขาว่า “ในข้อความตอนนี้...คุณค้นพบอะไรบ้าง” “ลองสังเกตคำถามนี้สิ...ดูว่ามีอะไรน่าสนใจ” “ลองดูพระคำตอนนี้...มีอะไรประทับใจคุณบ้าง”

การนำอภิปรายก็คือ การทำให้กลุ่มดำเนินไปอย่างไม่ขาดตอนแล้วนำเอาหลักการที่ได้รับภายในกลุ่มนี้เองมาแบ่งปันกัน ท่านอาจเริ่มถามเขาว่า “มีคนอื่นอีกบ้างไหมที่จะเสนอแนะความคิดเห็นในเรื่องนี้” “มีใครบ้างเห็นสิ่งอื่นแตกต่างไปในพระคำตอนนี้บ้าง” “มีใครอยากเพิ่มเติมอะไรบ้าง”

หากการอภิปรายเริ่มออกนอกกลุ่มนอกทางจากพระคัมภีร์ ท่านควรจะเริ่มนำเขากลับมา ท่านอาจพูดว่า “เรื่องที่เรากำลังอภิปรายนั้นน่าสนใจอยู่ แต่ขอให้เราวกเข้าเรื่องนี้นีก่อนดีไหม” หรือ “เรื่องนี้รอ

“ไว้อภิปรายในคราวต่อไปดีไหม” แล้วหลังจากนั้น ก็ให้เสนอแนวความคิดที่นำไปสู่คำถามอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของพระคัมภีร์ที่กำลังศึกษากันอยู่

บ่อยครั้งในระหว่างการอภิปราย อาจมีบางคนถามว่า “นี่หมายความว่าอะไร” ก็เป็นการดีที่จะอภิปรายกันตามที่บุคคลนั้น ๆ ถามขึ้นมาเพราะเท่ากับเรากำลังสนใจในสิ่งที่บุคคลนั้น ๆ สนใจด้วย แต่การอภิปรายความเป็นเรื่องประติดประต่อกันให้ติดกับเรื่องแรกก็แล้วกัน

เราคงจะได้รับทราบสิ่งที่น่าสนใจสองประการ ในกลุ่มอภิปรายนี้แล้ว นั่นก็คือ การเริ่มต้นอภิปรายและนำการอภิปราย สิ่งเหล่านี้ต่างก็ใช้การตั้งคำถามด้วยกันทั้งสิ้น

ยังมีอีกสองประการที่สำคัญที่ท่านจะต้องทำก็คือ การสรุปคำอภิปรายและการช่วยให้อื่น ๆ ในกลุ่มได้นำสิ่งที่เรียนรู้กันแล้วไปใช้ต่อไปเรื่องนี้คงจะใช้เวลาน้อยกว่าช่วงแรก และมีการใช้คำถามน้อยลงตามไปด้วยเช่นกัน

การสรุปคำอภิปราย ท่านจะต้องทำเสมอในการประชุมทุกครั้งคำสรุปของท่านก็คงจะเป็นคำสรุปตามที่กลุ่มได้อภิปรายกันไปแล้ว และก็สามารถเป็นแนวทางในการนำไปสู่การศึกษาเรื่องอื่นต่อไปก็เพียงแต่เริ่มถามนำด้วยคำถามที่จะนำไปสู่หัวเรื่องอื่น ๆ ต่อไป แล้วก็จบลงแค่นั้น

ในตอนสรุป ต้องไม่ลืมที่จะทบทวนสิ่งที่กลุ่มได้อภิปรายกันมามีข้อเสนอเฉพาะความรู้สึกรักนึกคิดของเราเท่านั้น และอย่าเทศนาด้วย

ในการดำเนินการขั้นตอนที่ดี ก็คือการช่วยสมาชิกในกลุ่มให้นำสิ่งที่ได้เรียนมาแล้วไปใช้นั่นเอง ท่านก็สามารถตั้งคำถามอีกนั่นเอง หรืออาจจะเตือนให้เราระลึกถึงความจริงจากพระคำของพระเจ้าที่จะนำไปใช้ในชีวิตของเขาเอง ในที่นี้ท่านก็อาจจะช่วยเขาให้ระลึกถึงความจริงสำคัญอันเป็นหลักความเชื่อของคริสเตียนในเรื่อง พระลักษณะของพระเจ้าคำพระสัญญาของพระเจ้า หรือฤทธิ์เดชแห่งพระคำของพระเจ้า และที่อาจหมายถึง การช่วยเขาให้เริ่มทำบางสิ่งบางอย่างด้วย เช่น ทั้งท่านและเขาเหล่านั้นควรจะเริ่มต้นทำอะไรบ้าง ในอันที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของทุกคนในวิถีทางของพระเจ้า หรือในมาตรฐานที่พระเจ้าวางเอาไว้แล้ว ประการต่อมาในการช่วยเขาก็คือ นำสิ่งที่จะไปใช้ได้นั้นมาอภิปรายกันต่อว่า แต่ละคนจะใช้ได้อย่างไร เพื่อวิญญูณจิตจะได้เจริญเติบโต

การตั้งคำถามในเรื่องการนำไปใช้นั้น ต้องใช้ความระมัดระวังในการที่จะถามคำถามเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกในกลุ่มเป็นส่วนตัวจริง ๆ ให้ถามแต่ละคนว่าเขาจะนำไปใช้อย่างไรบ้าง เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ให้ทุกคนในกลุ่มได้ใช้เป็นแนวทาง

มีวิธีหนึ่งที่หนุนใจให้แต่ละคน นำสิ่งที่ได้ค้นพบหรือเรียนรู้กันแล้วในกลุ่มไปใช้ ก็คือการให้แต่ละคนเขียนลงในเศษกระดาษว่า เขาจะนำหลักความจริงตามพระคำไปใช้อย่างไรบ้าง แล้วเขาก็จะนำผลของการนำไปใช้มาแบ่งปันกันในสัปดาห์ต่อไปก็ได้ว่า ได้ผลดีมากน้อยเพียงไร การกระทำเช่นนี้

เท่ากับช่วยให้มีการบันทึกสิ่งละอันพันละน้อย ในสิ่งที่เขาต้องการให้พระเจ้าเป็นผู้นำ และช่วยเหลือเขาในเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นความสนใจของเขา

เรื่องการย้าให้นำพระคำของพระเจ้าไปใช้ ในการดำเนินชีวิตทุกวันเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ เพราะเรามักจะละเลยในเรื่องนี้บ่อยครั้งมากมีคำถามสองประการ ที่ผู้เชื่อทั้งหลายจะต้องคำนึงถึงอยู่เสมอ เมื่อศึกษาพระคำของพระเจ้า คือ ข้าพเจ้ามีความปรารถนาที่จะรับรู้พระคำของพระเจ้าเพียงไร และข้าพเจ้ามีความปรารถนาที่จะนำพระคำของพระเจ้าไปปฏิบัติเพียงไร พระคำของพระเจ้ามิได้ประทานให้เราเพื่อเราจะรู้สึกพึงพอใจเมื่อได้อ่าน แต่เพื่อเปลี่ยนแปลงทิศทางและการดำเนินชีวิตของเรา พระเจ้าประทานพระคำเพื่อสำแดงพระองค์เองแก่เราทั้งหลาย และต้องการให้เราทำตามสิ่งที่ทรงสำแดงนั้น ๆ ด้วย

ข้าพเจ้าควรถามคำถามอย่างไร

การสอบถามคำถาม เป็นวิธีการที่ดีมากในการกระตุ้นความคิด ดังนั้นหากท่านจะได้เตรียมตัวมากขึ้น และพินิจพิจารณาคำถามเหล่านั้นที่จะถามในกลุ่ม ท่านจะเป็นผู้นำที่นำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

มีเหตุผลหลักประการหนึ่งในหลาย ๆ ประการที่ท่านตั้งคำถามนั้นก็คือที่จะช่วยกลุ่มให้เข้าใจหลักความจริงของพระคำ คำถามของท่านจะช่วยให้เขาค้นพบพื้นฐานความจริงจากตอนนั้น ๆ

เมื่อกลุ่มได้รับทราบหลักความจริงจากพระคำ ท่านก็ควรจะถามคำถามตามไปด้วย เพื่อให้เขานำหลักที่เรียนมาไปใช้ในเหตุการณ์เฉพาะหน้าได้ เช่น “เมื่อพระคริสต์สอนเราเรื่องความมั่งคั่งนั้นเราจะนำไปใช้ในการจับจ่ายเงินทองของเราอย่างไรได้” นี่แหละคือ ชีวิตจริงและการคาดคะเนล่วงหน้า ซึ่งช่วยให้กลุ่มได้รับทราบหลักการ และหลักปฏิบัติและรับพระคำที่เปลี่ยนแปลงชีวิตของเขาได้อย่างแท้จริง

เมื่อท่านถามคำถามให้มองไปรอบ ๆ เพื่อที่จะพบคนที่จะให้คำตอบแก่กลุ่ม แล้วท่านอาจถามต่อไปว่า “คนอื่นพบอะไรอีกบ้าง” หรือ “มีอะไรเพิ่มเติมจากนี้บ้าง” (นี่คือแนวของการตั้งคำถาม) ขอให้มองให้รอบ ๆ อีกครั้งหนึ่งว่ามีใครต้องการแนะนำเพิ่มเติมจากนั้นในเรื่องเดียวกันนี้

ในการเริ่มต้นครั้งแรกนั้น สมาชิกในกลุ่มอาจจะมองดูท่านในขณะที่พวกเขาตอบคำถาม แต่ถ้าหากท่านมีความอดทนและนำเขาดูด้วยคำถามที่ดี กลุ่มจะเริ่มตอบสนองกันเองในกลุ่มมากกว่าการที่จะมองไปแต่เฉพาะตัวผู้นำเท่านั้น นั่นแหละคือการอภิปรายอย่างแท้จริง แทนที่จะมีตัวผู้นำเป็นจุดศูนย์กลางแต่กลับมีกลุ่มเป็นจุดศูนย์กลาง

วิธีที่จะเรียนรู้เช่นนี้ที่ดีที่สุด ก็คือ คำถามต่าง ๆ ที่จะเตรียมการนำอภิปรายนั้นจะต้องเขียนใส่กระดาษล่วงหน้าก่อน

คำถามประเภทไหนที่จะนำไปสู่การอภิปรายได้ดีที่สุด

วิธีที่ง่ายที่สุดที่จะนำไปสู่การอภิปรายได้ก็คือ เราจะต้องไม่ถามคำถามที่จะตอบว่า ใช่ หรือ ไม่ใช่ เท่านั้นเอง คำถามดังตัวอย่างต่อไปนี้จะกระตุ้นให้มีการใช้ความคิด ยกตัวอย่างเช่น “คุณเห็นด้วยกับเรื่องนี้แค่ไหน”

คำถามอีกบางประเภท ที่จำกัดคำตอบเราก็ควรจะหลีกเลี่ยง ยกตัวอย่าง เช่น “พระคำตอนนี้มีหลักความจริงสามประการอะไรบ้าง” เพราะจะทำให้กลุ่มเริ่มคิดตามแนวความคิดของเราเอง อันเป็นการจำกัดความคิดของเขา เพราะแต่ละคนต่างคิดว่าท่านมีคำตอบเฉพาะเท่านั้น และเขาจะพยายามหาคำตอบเฉพาะที่ท่านคิดไว้นั้น ซึ่งจะนำไปสู่การประกวดความคิดซึ่งกันและกัน

สิ่งที่ดีกว่านั้นก็คือ การถามแบบอภิปราย เพื่อจะนำไปสู่คำตอบมากมาย “ทำไมคิดว่าเรื่องนี้เป็นความจริง?” เรื่องนี้สำคัญอย่างไร? “ความจริงในเรื่องนี้ จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบันอย่างไร?” “ทำไมคุณต้องมีส่วนร่วมในเรื่องนี้?” “เราจะเรียนจากเรื่องนี้ได้อย่างไร?” “เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับใครบ้าง?”

คำถามของท่านเกี่ยวข้องกับการเตรียมศึกษาพระคัมภีร์ได้อย่างไร

ทุกคนในกลุ่มจะต้องเตรียมตัวศึกษาด้วยตัวเองก่อน เข้ากลุ่มอภิปรายเขาจะต้องใช้ขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้คือ การสังเกต การตีความหมาย และการนำเอาไปประยุกต์ใช้

การสังเกตนั้น คือ ความเพียรพยายามที่จะดูว่าพระคำตอนนี้กล่าวอะไรบ้าง เป็นแบบง่าย ๆ และกระชับ

การตีความหมายเป็นอีกก้าวหนึ่ง ที่จะหาความหมายแท้ของพระคำเป็นการตีความหมายของข้อหรือตอนนั้น ๆ เพื่อที่จะเข้าใจว่าทำไมพระคัมภีร์จึงมีข้อความนี้บันทึกเอาไว้ด้วย

การนำเอาไปใช้ ก็คือ การนำเอาความเข้าใจจากการศึกษาพระคำไปปฏิบัติตาม เป็นการยอมรับว่านั่นเป็นเสียงของพระเจ้าสำหรับเราแต่ละคน โดยตรง เราจะต้องตอบสนองและเชื่อฟัง

เมื่อท่านเริ่มป้อนคำถาม ย่อมทำให้สมาชิกในกลุ่มตั้งข้อสังเกตในจุดเดียวกัน เช่น “จากพระคำตอนนี้ท่านได้ค้นพบอะไรบ้าง?” “ข้อความตอนนี้มีอะไรน่าสนใจ?”

เมื่อท่านถามในข้อความต่อไปนี้ ย่อมทำให้สมาชิกในกลุ่มมีการตีความหมายในเรื่องเดียวกัน “ข้อความนี้หมายความว่าอะไร?” “คุณมีความคิดอย่างไรนอกเหนือจากนี้บ้าง?”

ข้อสรุปที่จะนำไปปฏิบัติตาม ที่ท่านกล่าวในกลุ่มก็จะช่วยให้สมาชิกในกลุ่ม ได้นำพระวจนะไปใช้ในการดำเนินชีวิตของเขาได้ เพียงแต่ท่านจะทบทวนข้อความสำคัญที่สุด ที่ได้มีการอภิปรายกันไปแล้ว นำเรื่องนั้น ๆ ให้เข้าไปสัมพันธ์กับแต่ละคน

เมื่อสมาชิกของกลุ่มมีความพึงพอใจจากสิ่งที่ได้พบเห็นในพระวจนะที่เขาได้เตรียมตัวมาแล้ว เป็นการหลีกเลี่ยงการขัดแย้งความรู้ หรือการบรรยาย หรือการสอนให้แก่เขา เพราะถ้าทำเช่นนั้น ย่อมก่อให้เกิดความเขินอายในการเรียนพระคำ ตรงกันข้าม เมื่อเปิดโอกาสให้มีการอภิปรายตามที่เขาได้ค้นพบมา จะสร้างความสนใจได้มากกว่า

ความผิดพลาดที่มักเกิดขึ้นในการตั้งคำถาม

พยายามหลีกเลี่ยงสิ่งต่อไปนี้

อย่าถามคำถามแบบไม่ชวนสนทนา แม้จะได้มีการเขียนและเตรียมตัวมาอย่างดีก็ตาม อย่าถามคำถามแบบที่ไม่ชวนให้เกิดการสนทนากันขอให้ท่านใช้คำพูดแบบธรรมชาติ

อย่ากลัวความเงียบที่จะเกิดขึ้นหลังจากถามคำตอบ อย่าหมกความอดทน หรือขาดความแน่ใจ เปิดโอกาสให้ทุกคนใช้ความคิด การรอทำให้คนอื่นเห็นความสนใจ และความเอาใจใส่ในตัวของท่าน พึงจดจำไว้ว่าความคิดอื่นที่บางคนเสนอออกมาอาจจะไม่สำคัญ หรือตรงประเด็นเสียทีเดียว แต่เมื่อเขาได้พูดมากขึ้นก็จะทำให้เราได้รับทราบความคิดของเขามากขึ้นด้วย ถ้าท่านรู้สึกว่าการสนทนาในจุดที่ยังไม่สำคัญ หรือไม่ตรงประเด็น ขอให้ถามคำถามต่อไปเช่น “คุณมีความคิดเห็นอื่นมากกว่านี้หรือเปล่า?” หรือ “มีอะไรเพิ่มเติมจากนี้ไหม?”

อย่าจำกัดตนเองให้เป็นเพียงผู้ถามเท่านั้น ผู้นำย่อมมีส่วนร่วมในกลุ่มด้วยเช่นกัน การมีอิสระที่จะแบ่งปันความคิดเห็นของตนเองเป็นคำตอบ หรือเป็นข้อสังเกต ย่อมทำให้เราไม่ครอบงำกลุ่มมากเกินไป

อย่าถามคำถามที่ละสองคำถามในเวลาเดียวกัน ให้ถามทีละคำถาม

อย่าถามคำตอบที่ตอบ ใช่ หรือ ไม่ใช่ เพราะจะไม่นำไปสู่การอภิปราย เช่น “พระคริสต์ตายบนไม้กางเขนเพื่อไถ่เราใช่ไหม?” หรือ “ท่านคิดว่าพระคริสต์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าในชีวิตของท่านหรือไม่” คำถามเกี่ยวกับเรื่องนี้ ควรจะเป็นดังนี้ “ทำไมพระคริสต์ต้องตายบนไม้กางเขน?” หรือ “ท่านคิดว่าพระคริสต์ควรจะเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านในส่วนใดบ้าง?” พยายามเลี่ยงคำพูดเหล่านี้ในการตั้งคำถาม เช่น คำว่า หรือ ไม่ ใช่ไหม จริงไหม เช่นนี้หรือ เช่นนั้นหรือ จริงหรือเปล่า เป็นต้น แต่ควรจะใช้คำเหล่านี้มาประกอบในการตั้งคำถาม เช่น ทำไม ใคร อะไร อย่างไร เพราะอะไร มีเหตุผลอย่างไร เป็นต้น

อย่าถามคำถามที่ชวนให้สับสนจนเกินไป ให้ถามอย่างกระจ่างแจ้งและเข้าใจง่าย

5. การจัดเตรียมบทเรียนต่าง ๆ

มี 4 วิธีการจัดเตรียมการอภิปราย

หากกลุ่มของท่านกำลังใช้บทเรียนพระคัมภีร์ แบบคำถามคำตอบ วิธีการต่อไปนี้อาจจะเหมาะสมที่สุดสำหรับกลุ่มนี้ เพื่อที่จะนำไปสู่การอภิปรายในเรื่องที่แต่ละคนได้เตรียมมา

ประการที่ 1 ให้อ่านไปรอบ ๆ กลุ่ม และเปิดโอกาสให้คนแรกตอบคำถามข้อหนึ่ง คนที่สองตอบคำถามข้อที่สองวนเรื่อยไป และให้คนอื่น ๆ ที่ยังไม่ถึงคิวตอบคำถาม เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมได้

วิธีนี้เป็นวิธีที่ดี สำหรับคริสเตียนใหม่เพิ่งจะเข้าร่วมในกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์แบบอภิปราย ทำให้ทุกคนมีความมั่นใจในการอภิปราย เพราะเขาทราบว่าควรจะอภิปรายในจุดใด ในฐานะที่ท่านเป็นผู้นำ ท่านไม่จำเป็นต้องเตรียมคำถามไว้ก่อน

ประการที่ 2 ยังให้ตอบคำถามตามลำดับข้อ แต่ในวิธีนี้จะให้ใครตอบก่อนก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับตัวบุคคล ผู้นำควรจะอ่านคำถามตามที่บทเรียนกำหนดไว้ แล้วถามว่า “ใครคิดว่าจะตอบคำถามนี้ขอเชิญ” หรือไม่เขาอาจจะไม่ต้องอ่านคำถามก่อน และอาจพูดว่า “ใครต้องการตอบคำถามข้อ 5 บ้าง”

วิธีนี้อาจมีปัญหา ในกรณีที่บางคนจะครอบงำการอภิปรายได้แล้วจะมีบางคนนั่งเงียบตลอดเวลา บางทีผู้นำก็อาจจะต้องถามคนที่นั่งเงียบอยู่ เช่น “คุณมณูญ ช่วยตอบคำถามข้อ 6 ให้เราได้ไหม?”

ประการที่ 3 ท่านยังใช้วิธีการตามลำดับ 1 2 3 ไปเรื่อยแต่จะเพิ่มเติมคำถามบางประการ ที่ท่านได้เตรียมมาไว้ก่อนเข้าไปด้วยเพื่อเพิ่มความเข้าใจและเข้าถึงถึงประเด็นที่จะอภิปรายกันได้

ประการที่ 4 วิธีนี้จะขึ้นอยู่กับเตรียมตัวของท่าน ที่ตั้งคำถามต่าง ๆ ไว้ก่อน แทนที่จะเลือกอภิปรายตามหนังสือที่มีอยู่ท่านจะนำเป็นตอน ๆ ไป ท่านอาจจะนำการอภิปรายเข้าไปสู่ในกลุ่มในหัวข้อการอธิษฐาน ยกตัวอย่าง เช่น “จากบทเรียนที่ได้เรียนในตอนแรกนั้น มีอะไรบ้างที่เชื่อจะเป็นส่วนสำคัญมากที่สุดในเรื่องของการอธิษฐาน?”

คนหนึ่งคนใด หรือหลายคนในกลุ่ม สามารถเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการอธิษฐาน แล้วท่านก็นำการอภิปรายให้ต่อเนื่องกันไปด้วยการถามคำถามอื่น ๆ ตามที่ท่านเตรียมมาเอง

วิธีการนี้เป็นการย้ำในกลุ่ม การอภิปรายควรจะเป็นการต่อเนื่องกันภายใต้หัวข้อที่ตั้งกันไว้ มีส่วนสำคัญมากในเรื่องนี้ ก็คือ สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องมีการเตรียมการมาก่อนจริง ๆ เนื่องจากว่า การเตรียมการล่วงหน้าเป็นการให้ความสำคัญและความหมายแท้ในกลุ่มอภิปรายนั่นเอง

การวางแผนการสอนคืออะไร?

การวางแผนการสอน คือการเขียนสิ่งที่ท่านต้องการสอน และสิ่งที่ท่านต้องการจะทำในระหว่างที่สอนอยู่ในกลุ่มแต่ละครั้ง การวางแผนการสอนจะช่วยท่านในการวางระบบการสอน ตามแนวทางที่กลุ่มอภิปรายจะได้รับการพัฒนาขึ้น การวางแผนการสอนที่ดีนั้นก็คือ ผู้นำกลุ่มอภิปรายจะเปรียบเสมือนแผนที่สำหรับนักเดินทาง

การเขียนแผนการสอนขึ้นมาเป็นลายลักษณ์อักษร จะช่วยเพิ่มความมั่นใจให้แก่ท่านในเวลาที่จะพบกันในกลุ่ม และจะช่วยให้ท่านนำกลุ่มให้พิจารณาสิ่งที่คิดว่าสำคัญที่สุด อันจะเป็นการใช้เวลาอย่างชาญฉลาด

ให้ทำตามสิ่งต่อไปนี้ในการวางแผนการสอน

1. เขียนโครงร่างคำสอนตามอุปกรณ์ ที่กลุ่มจะใช้ออกมาล่วงหน้าถ้าหากอุปกรณ์การสอนเป็นไปตามบทของคู่มือศึกษาพระคัมภีร์ หัวข้อย่อยของแต่ละบทควรมีโครงร่างที่ดีควบคู่กันไปด้วย

โครงร่างเป็นพื้นฐานของหัวข้อต่าง ๆ ที่จะทำการศึกษากันประกอบกันขึ้นจากหัวข้อย่อยต่าง ๆ ในรูปแบบที่ประติดประต่อกันเหมือนหนึ่งช่างก่อสร้างที่จะต้องใช้แบบพิมพ์เขียว ในการกำหนดแนวทางการก่อสร้าง ท่านสามารถใช้โครงร่างนั้นเป็นพื้นฐานในการสอน โดยจะมองดูควบคู่กันไปได้

ในการนำกลุ่มอภิปรายนั้น โครงร่างจะช่วยท่านในเรื่อง

- ทิศทางทั่ว ๆ ไปในการศึกษาพระคำ
- เตรียมคำถามเพื่อใช้ในการอภิปราย
- ประเมินผลความคืบหน้าของการอภิปราย
- ย้ำในสิ่งที่อภิปรายกัน ให้ตรงตามหัวเรื่อง

2. ให้เขียนวัตถุประสงค์ของการสอนในครั้งนั้น หากสิ่งที่เราจะอภิปรายกันในครั้งนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับ “เรารู้จักน้ำพระทัยพระเจ้า” วัตถุประสงค์ที่เขียนออกมาน่าจะเป็น “เพื่อเรียนรู้การแสวงหาน้ำพระทัยพระเจ้าและรู้จักน้ำพระทัยของพระองค์อย่างแท้จริง”

ผู้นำกลุ่มอภิปรายที่ดี จะเริ่มต้นด้วยการแจ้งวัตถุประสงค์ให้กระจ่างแจ้ง อย่าให้สิ่งที่จะสอนนั้น ผิดเป้าหมายไป

การตั้งวัตถุประสงค์ เป็นการสรุปสิ่งที่กลุ่มควรจะเรียนรู้และทำความเข้าใจ เพื่อที่จะนำไปใช้ภายหลังออกจากชั้นเรียนแล้ว ซึ่งเราควรจะเขียนให้สั้น ๆ เพียงประโยคหรือสองประโยคเท่านั้นก็พอ

วัตถุประสงค์ที่แน่นอน จะช่วยท่านใน 3 ประการ

- มันจะช่วยท่านให้มีทิศทางในการอภิปราย และตั้งคำถามได้ตรงตามเป้าหมาย

- มันจะช่วยท่านในการประเมินผลความก้าวหน้า จากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง ในช่วงของการอภิปราย การประเมินผลนั้น ทำให้ท่านปรับเนื้อหาสาระได้ตามความเหมาะสม

- มันจะช่วยท่าน ในการตัดสินใจในเรื่องที่ควรหรือไม่ควรนำมาอภิปราย หากมีบางจุดที่ไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระ จะช่วยให้ท่านวกกลับเข้าเรื่องได้อย่างรวดเร็ว และละเรื่องนอกประเด็นเสียได้บ่อยครั้งที่บทเรียนต่าง ๆ ก็มีที่จะตั้งชื่อเอาไว้แล้ว เป็นสิ่งที่จะช่วยเราได้ในการกำหนดจุดมุ่งหมายของการสอนนั้น ๆ

3. การเตรียมคำถามหนึ่งหรือสองคำถามนำไปก่อน แล้วตามด้วยคำถามต่าง ๆ อีกสักสองสามคำถาม ในที่สุดก็มาถึงคำถามเกี่ยวกับการนำไปประยุกต์ในแต่ละตอนของช่วงโครงสร้างก็ได้

4. การเตรียมอรรถบท เพื่อนำกลุ่มให้รับทราบสิ่งที่จะเรียนกันสิ่งที่ทำได้ในประการแรกก็คือการวกกลับไปที่อรรถบทตามที่เรียนได้เขียนเอาไว้เบื้องต้นแล้ว เพราะในบทเรียนโดยทั่วไปที่เกี่ยวกับการศึกษาพระคัมภีร์แบบคำถามคำตอบ มักจะใช้สักสองสามบรรทัด เพื่ออธิบายจุดเด่นอันน่าสนใจไว้ให้อ่านข้อความนั้นดัง ๆ เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้ร่วมเรียนได้

เมื่ออรรถบทแล้ว ขอให้หยุดแล้วอธิษฐาน การอธิษฐานนั้นแตกต่างกันไป แต่จุดมุ่งหมายก็คือการขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับเวลาร่วมกันมีเรามีอยู่ และขอพระองค์เป็นผู้สอนเราทั้งหลายผ่านการอภิปรายร่วมกันนี้ทุกขอการทรงนำ เพราะท่านได้เตรียมตัวและอ่านบทอรรถบทไปแล้ว ท่านสามารถทุกขอการสอนเป็นพิเศษจากพระเจ้า เพื่อให้การอภิปรายของท่านในครั้งนั้นเกิดผลดี

พึงจำได้ว่า พระคำของพระเจ้าคือแหล่งข้อมูลแห่งความจริงเตรียมถามบางคนในกลุ่มให้ค้นหาพระคำ แล้วอ่านออกเสียงดังเพื่อทุกคนจะได้ยิน ในระหว่างที่อภิปรายและตอบคำถามกัน

พึงจำไว้อีกประการหนึ่งด้วยว่า ท่าทีของท่านก็เป็นกุญแจสำคัญที่จะนำกลุ่มให้มีความกระตือรือร้นขึ้น ให้เตรียมการที่จะดึงดูดความสนใจของแต่ละคนตามลักษณะของเขา แล้วเรียนรู้จากคนเหล่านั้นด้วย หากจุดที่จะตอบสนองความต้องการของกลุ่มหรือจุดที่แต่ละคนในกลุ่มยอมรับกัน เลี่ยงบรรยากาศที่ดูเหมือนธุรกิจ

5. เตรียมการสรุปบทเรียนในครั้งนั้นด้วย การสรุปควรจะให้สั้น ๆ ในสิ่งที่กลุ่มได้อภิปรายกันไปแล้ว แล้วให้การบ้านสำหรับครั้งต่อไป หากจะมีการอธิษฐานก่อนแยกจากกันก็ยิ่งดีมาก

การปิดท้ายด้วยการอธิษฐานนั้น ให้ขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับเวลาร่วมกัน ความจริงที่ได้รับในระหว่างการเรียนและการอภิปรายกันนั้นขอให้พูดอย่างเจาะจง ทุกขอสติปัญญาและความเข้าใจจากพระองค์เพื่อที่จะได้นำเรื่องที่เรียนมาแล้วไปใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไป

ในการให้การบ้านสำหรับสัปดาห์หน้า ให้แจ้งหัวข้อของบทเรียนในครั้งต่อไปไว้ก่อนเลยสำหรับการบ้านที่ให้นั้น ขอให้เราใช้คำถามที่จะชักนำให้ทุกคนทำการบ้าน เช่น “หากพระเจ้าพอ

พระทัยที่จะสำแดงความจริงของพระองค์แก่เรา ท่านคิดว่าพระองค์ประสงค์อะไรจากท่าน ในการบ้านเหล่านี้” หรือ อาจถามว่า “การที่พระคริสต์ทรงเสด็จมากำเนิดเป็นบุตรมนุษย์นั้น มีความสำคัญอย่างไร?” ด้วยเทคนิคเช่นนี้ ย่อมทำให้กลุ่มมีท่าทีที่ดีที่จะทำการบ้านให้เสร็จ และเป็นการอรัมภบทสำหรับบทเรียนในครั้งหน้าอีกด้วย

จำไว้ว่าต้องมีการกะเวลาให้ดี เพื่อจะไม่เลิกสายจนเกินไป การอรัมภบทควรจะเป็น 2-5 นาทีก็เพียงพอแล้ว แล้วข้อสรุปก็ไม่ควรจะยาวเกินกว่านี้ด้วย เวลาที่เหลืออยู่ควรแบ่งไว้สำหรับการเดินตามโครงร่างที่กำหนดไว้

เพื่อให้แน่ใจว่าการอภิปรายครอบคลุมไปถึงทุกจุดที่สำคัญ ให้รักษาเวลาตามที่ได้กำหนดไว้สำหรับหัวข้อแต่ละตอน บางครั้งอาจจะมีการอภิปรายที่ยืดยาวออกไปในจุดที่ต่างก็สนใจเหมือนกัน หากเป็นเช่นนั้นก็ต้องตัดตอนอื่นให้สั้นลง หรือหลีกเลี่ยงตอนอื่นที่คิดว่าไม่สำคัญออกไป

การเรียนทั้งหมดรวมกันคงจะไม่น่าเกิน 90 นาที หรือถ้าเป็นไปได้ชั่วโมงเดียวก็ดีที่สุด หากเวลากำลังหมดไป แล้วท่านต้องข้ามคำถามไปสักหนึ่งหรือสองข้อ โดยปกติก็ให้ข้ามคำถามย่อยไป แล้วนำเอาคำถามที่เกี่ยวข้องกับการนำไปปฏิบัติขึ้นมาอภิปรายกันต่อ เพราะเป้าหมายในการศึกษาพระคัมภีร์ของเรามีใช้การอภิปรายบางสิ่งเท่านั้น แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงชีวิตของแต่ละคนต่างหาก

การเตรียมการสอนของเรา จะช่วยเราในการอภิปราย อย่าห่วงมากถึงแม้ท่านจะไม่สามารถทำตามทุกสิ่งที่ได้เตรียมการเอาไว้ ขอให้ใช้สิ่งนี้เป็นเพียงแนวทาง อย่าลืมหทบทวนที่เตรียมไว้ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์และ โครงเรื่อง ก่อนที่กลุ่มจะเริ่มประชุมกัน

การเตรียมการสอนของท่าน มิใช่จะทำให้ท่านต้องอภิปรายเฉพาะสิ่งที่เตรียมมาเท่านั้น แต่มันก็ช่วยให้เรานำมาอ้างอิงได้เสมอ แม้มีการเตรียมการก็ตาม ขอให้มื่อิสระที่จะก้าวไปในทิศทางใหม่ โดยให้เราเรียนรู้ที่จะนำกลุ่ม ให้กลับมาที่เดิมตามหัวเรื่องและโครงร่างนั้นด้วย

เมื่อท่านทบทวนสิ่งที่อภิปรายกันไปแล้ว พึงสังเกตว่ามีหลายสิ่งเกิดขึ้น ความคิดเห็นแตกต่างกัน หรือความอึดอัดใจบางประการด้วย เนื่องจากสิ่งที่อภิปรายกันนั้น ไม่เห็นพ้องต้องกัน เพราะบางคนอาจจะช่างสนทนา บางคนอาจจะเงียบเสมอ นี่เป็นเรื่องธรรมดาของกลุ่มอภิปรายต่าง ๆ แท้ที่จริง เมื่อมีความอึดอัดใจในกลุ่ม ก็เท่ากับเป็นการเรียนรู้ในการเจริญเติบโตขึ้นร่วมกันด้วย ขอให้มีการควบคุมที่ดี ในฐานะที่ท่านเป็นผู้นำ จึงต้องเอาใจใส่ในเรื่องนี้ด้วย

เมื่อท่านได้เตรียมการ หรือนำกลุ่มอภิปราย ไปสักระยะเวลาหนึ่งแล้ว ท่านจะมีความมั่นใจมากขึ้นในรูปแบบของการเป็นผู้นำของท่านเองท่านจะเรียนในการเตรียมตัว การตั้งคำถาม และการนำกลุ่มอภิปรายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็เรียนที่จะตอบสนองความต้องการของกลุ่มในสถานการณ์ต่าง ๆ กันออกไป

การนำกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์แบบอภิปรายนั้น ถือว่าเป็นสิทธิพิเศษที่พระเจ้าประทานให้จริง ๆ ขอให้แน่ใจที่จะขอบพระคุณพระเจ้าในทุกกรณี ในการทรงนำคนทั้งหลาย ให้ค้นพบความจริงจากพระคำของพระองค์ ให้ไว้วางใจในพระองค์ว่าจะทรงช่วยเหลือท่านให้เพิ่มพูนการเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพอย่างดี

6. การจัดเตรียมคำถามที่ดี

การป้อนคำถามที่ดีเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง ใครก็ตามที่ต้องการทำเช่นนั้นก็สามารถเรียนรู้ทักษะนี้กันได้ ซึ่งต่อไปนี้เป็นหลักเกณฑ์ 3 ประการในการพิจารณาคำถามที่ดี

คำถามที่ดีมีความกระชับแจ่ม

คำถามที่ดีมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา

คำถามที่ดีจะกระตุ้นให้เกิดการอภิปราย

หลักเกณฑ์เหล่านี้จะช่วยนำท่านในการตั้งคำถาม และประเมินผลคำถามที่ตั้งได้ เมื่อท่านได้เตรียมคำถามบางอย่าง ให้คิดถึงคนอื่นในกลุ่มของท่านว่าจะตอบสนองอย่างไร หลังจากนั้นก็ให้ทบทวนคำถามนั้นแล้วก็เลือกเอาเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น

คำถามที่ท่านจะป้อนแต่ละข้อนั้น จำต้องเลือกสรรอย่างระมัดระวังเพื่อที่จะได้ชักนำให้การอภิปรายตรงกับหัวเรื่องที่ศึกษา ซึ่งจะนำไปเกี่ยวข้องกับการอภิปรายและการโต้แย้งกันที่เราจะได้พบเห็น เมื่อท่านพิจารณาพยายามกระตุ้นให้มีการอภิปรายแล้ว ให้ถามคำถามทั่ว ๆ ไป ที่อาจพบคำตอบบางประการเช่น อย่างถามว่า “พระเจ้าทรงสร้างอะไรบ้าง” เพราะคำถามเช่นนี้เป็นการจำกัดการตอบปัญหา หากท่านถามว่า “ท่านได้เรียนเกี่ยวกับเรื่องการทรงสร้างอะไรบ้างที่ไปศึกษามาในสัปดาห์นี้” คำตอบก็จะหมายความไปถึงสารพัดที่เขาได้สังเกตเห็นมา

การป้อนคำถามนั้นควรจะง่ายและสั้น ให้เลี่ยงในการใช้คำว่า และ หรือ แต่ เพราะคำเหล่านี้มักจะชวนให้เกิดคำถามเพิ่มขึ้น

ขอให้แน่ใจด้วยว่า คำถามที่ป้อนไปนั้นเกี่ยวข้องกับบทเรียนที่กำลังศึกษากันอยู่ที่ได้เตรียมกันไว้แล้วในสัปดาห์ก่อน

การถามนำ จะช่วยในการเริ่มต้นได้ หรือขุดลึกลงไป หรืออธิบาย หรือ ทำให้กระชับ ในการอภิปรายกัน เพราะคำถามเหล่านี้จะสนับสนุนให้สมาชิกในกลุ่มก้าวเลยไปจากที่เขาได้สังเกตเห็นเสียอีก

เรายังมีเป้าหมายอีกอย่างหนึ่ง คือ การช่วยให้กลุ่มของเรานั้นเข้าใจความจริงที่ค้นพบกันอย่างสมบูรณ์แบบ ลองถามตัวเองดูว่าอาจจะมีคำหรือ วลี หรือ แนวความคิดในบทเรียนที่ศึกษากันนั้นยังมิได้ให้ความเข้าใจอย่างดีพอหรือเปล่า และคิดถึงคำถามบางประการที่จะช่วยไขความเข้าใจนั้นให้กระจ่างมากยิ่งขึ้น

คำถามแบบแนวประยุกต์นั้นก็ค่อนข้างยากในการจัดเตรียม แต่เรื่องนี้ก็อาจจะเชื่อมโยงกับการศึกษาพระคัมภีร์และการดำเนินชีวิต ทุกคนในกลุ่มจำเป็นต้องดำเนินชีวิตไปตามข้อความที่ได้เรียนรู้กัน และให้ทุกถามพระเจ้าที่จะสำแดงสิ่งเหล่านั้น เพื่อที่จะนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตวันต่อวันได้

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างคำถามแบบแนวประยุกต์
ท่านคิดว่า มีอะไรบ้างในสัปดาห์นี้ที่ท่านจะทำแล้วถวายเกียรติยศพระเจ้าของเราได้
การที่ท่านเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวของพระเจ้านั้น ท่านมีความมั่นใจอะไรบ้าง
ความมั่นใจในความรอดของท่านนั้น ทำให้การดำเนินชีวิตของท่านแตกต่างกันไปจากเมื่อก่อน
อย่างไรบ้าง

ท่านจะนำเอาตัวอย่างเรื่องการเป็นผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์มาถือปฏิบัติตามได้อย่างไรใน
ครอบครัวของท่านในสัปดาห์นี้ ที่จะรับใช้ใครสักคนหนึ่งในครอบครัวของท่านได้

ความกระจำแจ้ง

เพื่อที่จะประเมินผลความกระจำของท่าน โดยการเขียนคำถามออกมา ให้ใช้สิ่งเหล่านี้เป็น
มาตรฐานวัด

คำถามนั้นเข้าใจได้หรือไม่

คำถามนั้นจดจำได้ง่ายหรือไม่

คำถามนั้นมีการหลีกเลี่ยงคำว่า และ กับ แต่ หรือ ไม่

คำถามนั้นมีการสร้างปัญหาอื่น ๆ ที่ไม่น่าเกิดขึ้นตามมาหรือไม่

ถามให้ตรงจุด

ให้ใช้มาตรฐานต่อไปนี ในการประเมินผลคำถามของท่านว่า ถามได้ตรงจุดหรือไม่

คำถามนั้นมีวัตถุประสงค์อะไรบ้าง

คำตอบที่ฟังจะได้นั้นจะเป็นแบบตรง ๆ หรือ แบบให้คำแนะนำ

คำถามนั้นเกี่ยวข้องกับใคร

คำถามนั้นเกี่ยวข้องกับความจริงที่แต่ละคนรับทราบแล้วหรือยัง

สมาชิกในกลุ่มมีข้อมูลเพียงพอที่จะตอบคำถามนั้นหรือไม่

คำถามนั้นมีจุดหมายตรงกับแนวความคิดหลักหรือไม่

คำถามนั้นจะนำไปสู่การนำไปปฏิบัติได้หรือไม่

คำถามนั้นจะนำไปให้เข้าใจข้อความที่ศึกษาอยู่อย่างกระจำหรือไม่

กระตุ้นให้อภิปราย

ให้ใช้มาตรฐานต่อไปนี ในการประเมินผลคำถามของท่านว่า จะชักนำให้อภิปรายในกลุ่ม
หรือไม่

คำถามที่ถามนั้นน่าสนใจสำหรับกลุ่มหรือไม่
 คำถามนั้นชวนให้ทุกคนมีส่วนร่วมหรือไม่
 คำถามนั้นจะชักนำให้ทุกคนได้รับการเสริมสร้างหรือไม่
 คำถามนั้นเปิดโอกาสให้ทุกคนได้ตอบสนองหรือไม่
 คำถามนั้นมุ่งให้เข้าใจเฉพาะในกลุ่มหรือไม่
 คำถามนั้นเลี้ยงที่จะทำให้บางคนในกลุ่มตะจิตตะขวงใจหรือไม่

การมีส่วนร่วม และ ความเร่งด่วน

ลองสังเกตดู มาระโก 8:27-29

ว่าพระเยซูคริสต์ทรงช่วยสาวกของพระองค์ให้เกิดเป็นเรื่องเป็นราวในสิ่งใด
 (โดยไม่ได้ให้ตัวพระองค์เองมีส่วนช่วยตอบ) เพียงแต่ถามเป็นเรื่องเป็นราว (ให้ทุกคนรู้สึกรับทราบ)
 ในประเด็นสำคัญที่ถามว่า พระองค์คือผู้ใด ในข้อ 27 พระองค์ตรัสถามว่า
 “คนทั้งหลายพูดกันว่าเราเป็นผู้ใด” ต่อมาหลังจากที่ได้รับคำตอบ พระองค์ถามต่อไปอีกว่า
 “ฝ่ายพวกท่านเล่าว่าเราเป็นใคร”

จากคำถามต่าง ๆ ที่มีอยู่ข้างล่างต่อไปนี้ ลองคิดถึงสิ่งที่ถามเพิ่มขึ้น
 เพื่อให้มีส่วนร่วมมากขึ้นทีละเล็กละน้อย

- “แล้วเขาจะทำอะไรได้บ้างในเรื่องนี้”
- “แล้วพี่น้องในคริสตจักรของเราจะทำอะไรได้บ้างในเรื่องนี้”
- “แล้วเราควรจะทำอะไรได้อีกในเรื่องนี้”
- “แล้วเราจะทำอะไร”

คำถามสุดท้ายนั้น สะท้อนให้เห็นว่าไม่เพียงแต่เป็นเรื่องส่วนตัวเท่านั้น ยังเป็นเรื่องเร่งด่วนด้วย
 ในการที่จะทำให้รู้สึกว่าการเร่งด่วนไปกว่านั้น ท่านอาจจะถามว่า “เราจะทำอะไรได้ในเวลานี้ (เดี๋ยวนี้)”

ตัวอย่างการจัดเตรียมคำถาม

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของคำถามที่ท่านควรจะมองดูในการที่จะนำไปใช้กระตุ้นความคิด
 สำหรับการจัดเตรียมคำถามในการศึกษาพระคัมภีร์ครั้งต่อไป คำถามเหล่านี้เป็นคำถามแบบชักนำหรือ
 แบบที่จะป้อนในกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ของบทต่าง ๆ เรื่อง รูปแบบของการสร้างสาวก ในบทศึกษาพระ
 คัมภีร์ของ นาวิเกเตอร์

- ท่านเห็นอะไรในชีวิตขององค์พระเยซูคริสต์ที่ประทับใจท่านที่สุด
- ทำไมพระเจ้าจึงไม่อาจจะเลยเรื่องความผิดบาปของเราได้
- จากคำอธิษฐานของพระเยซูนี้ มีอะไรที่ประทับใจท่านที่สุด

ทำไมเราจึงต้องการพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของเรา
ความรักสำคัญอย่างไร ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า
เราทราบได้อย่างไรว่า พระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้า
การที่จะให้ถ้อยคำของพระคริสต์ ฟังลึกอย่างเต็มเปี่ยมอยู่ในตัวเราท่านคิดว่าหมายความว่าอะไร
การอธิษฐานในพระนามของพระเยซูคริสต์มีความหมายว่าอะไร
เราจะจำเริญขึ้นในพระองค์ได้อย่างไร
การที่เราจำยอมกับพระคริสต์ ยอมรับพระองค์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา นั้น มีอะไรอีกบ้าง
ที่เข้าเกี่ยวพันกับเรื่องนี้
มีเวลาใดบ้างที่ท่านเก็บความหวังและความเอาใจใส่ในตัวเอง แทนที่จะมอบทุกสิ่งทุกอย่าง
อย่างไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้า
ท่านกำลังระลึกถึงพระสัญญาของพระเจ้า สำหรับชีวิตของท่านในเรื่องใดบ้าง
พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำพาเราอย่างไร
ท่านจะอธิบายข้อความตอนนี้กับคนอื่นได้อย่างไร
หากมีความไม่บริสุทธิ์เกิดขึ้นกับท่าน จะกระทบกระเทือนความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับพระเจ้า
อย่างไรบ้าง
มีความทุกข์ยากลำบากบางประการอะไรบ้าง ที่เราจะต้องอดทนเอา
พระเจ้าตรัสว่าพระองค์เป็นผู้ใด
การสำแดงของพระเจ้าในส่วนใดบ้าง ที่ท่านคิดว่าท่านทราบได้ดีที่สุด
การที่พระคริสต์เผชิญกับมารซาตาน เราสามารถเรียนบทเรียนอะไรบ้าง
ลองเลือกคำถามเหล่านี้สักสามหรือสี่คำถาม แล้วลองวาดภาพดูว่าหากถามคำถามเหล่านี้ไป จะ
ชวนให้การอภิปรายออกไปในรูปแบบใด ในการศึกษาพระคัมภีร์ของท่าน
อย่าเพิ่งบอก หากเราถามเขาก่อนได้
จำไว้ว่าการที่จะเป็นผู้นำกลุ่มนั้น ท่านไม่จำเป็นต้องเปรียบเสมือนศัพทานุกรมของพระคัมภีร์ที่
จะตอบในทุกเรื่องที่อยู่รอบๆ การนำคือการชี้แนะแนวทางแก่ทุกคนในกลุ่ม รวมทั้งตัวท่านเองด้วยที่
จะรับบทเรียนเพิ่มเติมขึ้น หากทุกคนได้ศึกษามาเป็นส่วนตัวแล้วนำมาแบ่งปันกัน การที่จะให้โอกาส
คนในกลุ่มได้สนทนา และทำความคุ้นเคยกับเนื้อหาสาระจะช่วยสร้างบรรยากาศที่ทุกคนจะมีอิสระใน
การแบ่งปัน และเปิดเผยข้อเท็จจริงที่ได้ค้นพบมา แม้กระทั่งจะตั้งคำถาม หรือข้อเสนอแนะ หรือ
แบ่งปันความรู้สึกใด ๆ ก็ตาม

หน้าที่ของท่านในฐานะผู้นำในกลุ่มอภิปรายก็คือ ที่จะช่วยคนเหล่านั้นที่จะค้นพบความจริงด้วยตัวของเขาเอง อย่าพยายามบอกเขาในสิ่งที่เขาจะหาข้อสรุปเอาเองได้ หากท่านสามารถถามคำถามใด ๆ แก่เขาอย่างตรงจุดได้ อย่าเพิ่งบอกเขาหากเราตั้งคำถามเขาได้ เมื่อมีการเตรียมคำถามที่ดี ๆ ก็จะช่วยนำคนในกลุ่มให้หาข้อสรุปดี ๆ ได้ด้วยเช่นกัน

7. เรื่องอื่น ๆ เกี่ยวกับคำถาม

นักคริสเตียนศึกษาคือ เอช เอช ฮอน ได้เขียนเรื่อง พระเยซู พระบรมจารย์ ในปี 1920 ว่า พระคริสต์มิได้เสด็จมาเพื่อตอบคำถามเท่านั้น แต่เสด็จมาเป็นผู้ตั้งคำถามด้วย ไม่เพียงแต่มาช่วยวิญญาณของมนุษย์ให้เข้มแข็ง แต่ยังทำลายเขาด้วย การตั้งคำถามเป็นสิ่งที่มาคู่กับคำสอนของพระเยซูคริสต์เลยทีเดียว

จากตัวอย่างที่เราได้เรียนกันมาแล้ว งานของผู้นำกลุ่มอภิปรายก็คือการที่จะช่วยให้ลูกกลุ่มได้พบความจริงด้วยตัวของเขาเอง ต่อไปนี้จะมีแนวทางบางประการที่จะช่วยให้งานของท่านสำเร็จลงได้ดี

ให้ใช้คำถามที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก เช่นเดียวกับเกี่ยวข้องกับความจริงด้วย

ความจริงจะบอกท่านได้ว่า บุคคลนั้นรับทราบอะไรมาบ้างแล้วความรู้สึกของเขาจะบอกท่านได้ว่า เขารู้สึกอย่างไรบ้าง แล้วความแน่ใจก็จะเกิดขึ้นมาเองภายใน หากบุคคลนั้นได้เรียนรู้ที่จะแสดงออกมาด้วยคำพูดในสิ่งที่เขารู้สึกเกี่ยวกับเรื่องใด ๆ ก็ตาม

ให้ใช้คำถาม เช่น ท่านตอบสนองภายในต่อเรื่องที่พระเยซูทรงอ้างสิทธิเช่นนี้อย่างไรบ้าง ท่านรู้สึกอย่างไรในคำสอนเรื่องความรัก ความคิดเห็นของท่านเป็นประการใดบ้าง และท่านจะมีปฏิกริยาในเรื่องนี้อย่างไร

ติดต่อกับความสนใจของบุคคล

คำถามประเภทที่ตรงกับความสนใจบุคคลใด ๆ ที่สุด จะได้รับคำตอบที่ดีที่สุด ให้เรียนรู้ที่จะเข้าไปในกรอบแห่งความสนใจ ให้หาจุดไม่เพียงแต่ในสิ่งที่คนนั้นต้องการสนทนา แต่หาถึงวิธีที่เขาจะสนทนาในเรื่องนั้น ๆ ด้วยให้นำคำตอบบางประการของเขามาจัดเป็นรูปแบบ ในการตั้งคำถามต่อไปสำหรับทุกคนในกลุ่ม ให้คำพูดของเขาเอง เพราะคนเรามักจะพึงพอใจในความคิดเห็นของเขาที่ได้นำมาใช้ในกลุ่ม

ตอบคำถามด้วยการตั้งคำถาม

บ่อยครั้งจะมีการถามผู้นำ ด้วยความปรารถนาที่จะต้องการทราบว่า ตัวผู้นำเองคิดอย่างไรในเรื่องนั้นเรื่องนี้ “ท่านไม่ได้คิดในเรื่อง....หรือ?” หรือ “ท่านคิดว่า.....ไหม?” มีทางที่ท่านจะหลีกเลี่ยงคำถามประเภทที่ข้ามขั้นตอนไปมากเกินไปโดยถามว่า “แล้วคุณคิดอย่างไรบ้าง” นี้แหละที่เขาต้องการรับทราบ คือการให้โอกาสเขาได้เสนอความคิดเห็นของเขา

บางครั้งอาจจะมีบางคนบีบบังคับให้ท่านเข้าข้างตัวเอง โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะบอกว่าเขาไม่เห็นด้วยกับท่าน หากเราจะซักถามเขาว่า “คุณคิดอย่างไรในเรื่องนี้?” ก็จะสามารถทำให้เขาได้แบ่งปันความคิดของเขาเองออกมาได้ โดยไม่ทำให้ตัวท่านต้องมีข้อขัดแย้งกับเขาในที่สุด

เรียนรู้ว่าจะถามตรง ๆ อย่างไร

คำถามตรง ๆ เช่น “สมชาย พระคริสต์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าในชีวิตของคุณจริง ๆ หรือ?” หากใครจะเปิดเผยจุดยืนของตนเองแล้ว ต้องจำไว้ว่าอย่าใช้คำถามประเภทนี้เร็วเกินไป ในกลุ่มอภิปรายของท่าน เพราะหากเขาไม่เห็นด้วยจะทำให้เขาเริ่มปกป้องตัวเอง ดังนั้นต้องแน่ใจเสียก่อนว่าเขามีความมั่นใจจริง ๆ ก่อน ให้ใช้คำถามที่ไม่ค่อยเป็นส่วนตัวก่อนแล้วก็ไม่ควรจะเป็นคำถามแบบตรงไปตรงมาก่อนด้วย เช่น “เราจะบอกได้อย่างไรว่า พระคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าในชีวิตของใครสักคนหนึ่ง?”

หลีกเลี่ยงการถามคำถามที่จะช่วยเขาตอบ

อย่าแนะนำคำถามมากจนเกินไป ใช้วิธีนำและชี้แนะนำกลุ่มของท่านในการหาคำตอบ แต่อย่าทำให้เขาตอบได้ เพราะท่านใช้คำพูดหรือความคิดของท่านนำพาเขา มีคำถามบางประการที่นำไปให้ทราบคำตอบได้โดยเช่น “เป้าหมายของการนำดวงวิญญาณ คือ การนำคนเหล่านั้นที่ยังไม่รอดมารับเชื่อพระคริสต์ใช่ไหมล่ะ?” คำถามที่ดีกว่าน่าจะเป็น “ท่านคิดอย่างไรในเรื่องเป้าหมายของการนำดวงวิญญาณ”

ใช้คำถามที่นำไปสู่เรื่องราวเฉพาะ

ใช้คำหรือวลีในคำถามของท่าน ที่จะนำให้คนอื่นคิดเรื่องเดียวโดยตรง เช่น “เรื่องที่ท่านเรียนในประโยคนี้อะไรบ้างที่คิดว่าน่าสนใจที่สุดสำหรับท่าน?” คำถามเช่นนี้ดีกว่าจะไปถามเขาว่า “ท่านได้เรียนอะไรจากประโยคนี้อะไรบ้าง?”

การนำพาให้กลุ่มอภิปรายดำเนินต่อไป

คำถามแบบชี้แนะสั้น ๆ เช่น “มีอะไรอีกที่น่าสังเกต?” หรือ “เรื่องนี้หมายความว่าอะไร?” จะช่วยให้การอภิปรายดำเนินต่อเนื่องกันไปได้แล้วได้รับการตอบสนองจากกลุ่มมากขึ้น หรืออาจมีตัวอย่างอื่นเช่น “มีอะไรเพิ่มเติมจากนี้ไหม?” “มีคำอธิบายอะไรละเอียดกว่านี้ไหม?” “ลองพูดประโยคนั้นใหม่ให้ชัด ๆ หน่อย” “ลองอธิบายเรื่องนี้ดู” “มีเหตุผลอื่น ๆ อะไรอีกไหมในเรื่องนี้?” บางครั้งคำถามประเภทนี้จะชักนำกลุ่มให้สนใจเป็นส่วนตัวอีกด้วย เช่น “สมร คุณคิดว่าเรื่องนี้เป็นอย่างไบบ้าง?”

8. บทบาทของแต่ละคน

จากสิ่งต่อไปนี้ ศาสตราจารย์ โฮเวิร์ด เฮนดริกซ์ แห่ง วิทยาลัยพระคริสตธรรมดัลลาส (Professor Howard Hendricks of Dallas Theological Seminary) ได้อธิบายถึงบทบาทบางประเภทที่จะนำไปใช้ในกลุ่ม ซึ่งท่านอาจนำไปใช้ในการประเมินผลในกลุ่มของท่านได้โดยการอ่านออกเสียงให้ทุกคนในกลุ่มได้ยิน และอภิปรายความคิดเห็นของคนในกลุ่ม เพราะสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เรามองเห็นตัวเองได้ถนัดมากยิ่งขึ้น

บทบาทคนที่ยังเด็กอยู่

นักจดจ้อง The Onlooker มักเป็นคนเฝ้าดูอยู่เงียบ ๆ ชอบพยักหน้ายิ้ม ๆ และแม้ไม่เห็นด้วย ก็ไม่ว่าอะไร ส่วนมากมักจะเป็นผู้รับรู้อากมากกว่าผู้เสนอความคิดเห็นใด ๆ ทั้งสิ้น

นักผูกขาด The monopolizer เขาชอบเอาแต่พูด โดยไม่ยอมให้คนอื่นในกลุ่มพูด หรือแสดงความคิดเห็นบ้างเลยชอบอ้างว่าตนมีสิทธิในการพูด ทั้ง ๆ ที่บางครั้งพูดโดยไม่ได้คิดมาก่อนเลย

ผู้ทำให้คนอื่นดูไม่สำคัญ The belittler บุคคลนี้ชอบทำให้คนอื่นไม่สบายใจ ชอบทำให้ความคิดเห็นของคนอื่นดูไม่สำคัญ โดยจะอ้างเหตุผลอย่างนั้นอย่างนี้ เพื่อบอกว่าความคิดเห็นของผู้อื่นผิดเสียหมด

คนขี้เล่น The wisecrack รู้สึกขี้เล่นตลอดเวลา มักหยอกล้อคนนั้นคนนี้ให้ขบขัน ไม่สนใจเรื่องที่กำลังศึกษาอยู่อย่างจริงจัง ชอบล้อเลียนคนอื่นด้วยคำพูดตลก ๆ

นักเผชิญโชค The hitchhiker ไม่เคยมีความคิดเห็นใด ๆ เป็นของตนเองในชีวิตเลย ไม่ยอมมีข้อผูกพันกับใครในการทำอะไรสักอย่าง มักรอให้คนอื่น ๆ เป็นผู้หาข้อสรุปเสียก่อน แล้วตนเองจึงกระโดดเข้าไปปรับรู้

นักขบคิด The pleader ชอบที่จะชวนคนอื่น ให้คิดเรื่องนั้นเรื่องนี้โดยทั่วไปจะให้เหตุและผลในความคิดเห็นของเขา โดยรู้สึกว่าจะอยากแบ่งปันสิ่งที่ตนคิดเห็นฝ่ายเดียว

คนเจ้าอารมณ์ The sulker มีชีวิตแบบปวดร้าวในอารมณ์ หากคนในกลุ่มไม่เห็นด้วย กับความคิดเห็นของเขาเสียทั้งหมด เขาจะอารมณ์เสียขึ้นมาทันทีเลย

บทบาทคนที่เป็นผู้ใหญ่แล้ว

นักเสนอความคิดเห็น The proposer ริเริ่มความคิดเห็น และการแสดงออก ทำให้ทุกสิ่งมีการเคลื่อนไหว

นักหนุนใจ The encourger นำคนอื่นให้มีส่วนอภิปราย หนุนใจให้คนอื่นแบ่งปัน เน้นในสิ่งที่คนอื่นเสนอแนะไปถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ และชักจูงให้มีการทำสิ่งอื่น ๆ มากขึ้นและเป็นที่ยอมรับด้วย

นักแยกแยะ The clarifier มีความสามารถก้าวเข้าไป ในขณะที่มีความยุ่งเหยิง มีดม่น หรือมีข้อขัดแย้งเกิดขึ้นเขาจะหาข้อยุติปัญหาต่าง ๆ ให้รัดกุมพอ แล้วจับประเด็นของปัญหาได้อย่างกระจ่าง

นักวิเคราะห์ The analyzer ทดสอบประเด็นต่าง ๆ อย่างใกล้ชิด คำแนะนำใด ๆ เขาจะชั่งน้ำหนักดูว่าเหมาะสมเพียงไร เขาจะไม่ยอมรับความผิด เห็นสิ่งใดก่อนที่จะได้คิดอย่างรอบคอบเสียก่อน

นักขยายความ The explorer มักจะเคลื่อนไปในส่วนอื่นแปลก ๆ ใหม่ ๆ เสมอ แก้ปัญหาอย่างไม่ไว้หน้า ไม่พึงพอใจกับประเพณีดั้งเดิมหรือสิ่งที่พบเห็นแล้ว

คนกลาง The mediator สร้างความคิดเห็นให้ตรงกัน ในระหว่างสมาชิกในกลุ่ม โดยเฉพาะคนที่ปัญหาเรื่องที่เขาเข้ากันไม่ได้ มักจะแสวงหาข้อสรุปที่ทุกฝ่ายตกลงใจกันได้

นักผสมผสาน The synthesizer สามารถนำความคิดเห็น ข้อแตกต่าง และความรู้สึกต่าง ๆ ให้มาผสมกลมกลืนกันได้

9. ความตึงเครียดในกลุ่ม

ในกลุ่มอภิปรายโดยทั่วไป มักจะหลีกเลี่ยงข้อคิดเห็นที่ขัดแย้งกันและความตึงเครียดต่าง ๆ ที่เกาะกินอยู่ มีบางกลุ่มขัดแย้งกันในเรื่องความคิดที่ไม่ตรงกัน และขัดเคืองกัน ดังนั้นเขาจะพยายามเลี่ยงข้อคิดเห็นที่ขัดแย้งกันนั้น

อาจมีความคิดเห็นไม่ตรงกันได้ นี่เป็นความจริง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการขาดการชี้แนะ หรือความคิดเห็น หรือเรื่องที่ขัดกัน หรือหลักคำสอนผิดเกิดขึ้น แต่ความคิดเห็นไม่ตรงกันนั้น มิใช่เป็นสิ่งเลวเสมอไปหรือเป็นข้อผิดพลาด หรือถือว่ามีไช้คริสเตียน กลุ่มที่มีการดำเนินการควบคู่กันไปในนั้น ย่อมจะเพียรแสวงหาคำตอบที่ถูกต้อง แม้บางครั้งอาจจะมีได้คิดถึงประเด็นสำคัญที่สุดที่ควรจะพบ คำตอบได้ก็ตาม

การอภิปรายสิ่งที่ขัดแย้งกันนั้น อาจเป็นการเสียเวลาที่มีประโยชน์ก็ได้ เพราะการอภิปรายจะเริ่มมีคุณค่ามากขึ้น เมื่อมีข้อคิดเห็นไม่ตรงกันหากมีอะไรในทำนองนี้เกิดขึ้น ผู้นำกลุ่มจะต้องชี้ไปที่พระคำของพระเจ้าถือว่าเป็นคำตัดสินที่มีสิทธิอำนาจเด็ดขาด อย่าใช้เหตุผลหรือประเพณีใด ๆ ในการแก้ปัญหา

สามระดับ

ความตึงเครียดในกลุ่มจะเกิดผลที่ดี หากมีการใช้ 3 สิ่งเหล่านี้ ความเป็นกันเอง การเผชิญหน้ากัน และการทำความกระจ่าง

1. ก่อนที่ท่านจะพูดถึงหัวข้อเรื่องที่ขัดแย้งกันอยู่ สิ่งที่ดีที่สุดควรที่จะสร้างบรรยากาศสบาย ๆ ให้เกิดขึ้นก่อน คือ ความเป็นกันเอง เรื่องนี้จะทำให้สำเร็จได้หากว่ากลุ่มของท่าน ได้มีการพบปะกันเป็นครั้งเป็นคราวอยู่ก่อนแล้ว และสมาชิกทุกคนก็คุ้นหน้ากันคืออยู่ ย่อมจะเกิดการยอมรับซึ่งกันและกันได้ดี

2. การเผชิญหน้ากัน เริ่มต้นด้วยการอธิบายถึงเหตุที่จะมีความตึงเครียดเกิดขึ้นได้ ท่านทำได้ โดยการถามคำถามที่ทุกคนในกลุ่มยังไม่อาจตอบได้เสียก่อน แล้วก็ค่อย ๆ ก้าวขึ้นไปในจุดที่จะมีข้อตกลงกันได้โดยใช้พระวาจาของพระเจ้า

ท่านอาจจะนำพาให้เห็นความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในแง่มุมต่าง ๆ ให้แต่ละคนตอบสนองในสิ่งที่ขัดแย้งกัน ให้มีการโต้แย้งกัน ให้ยอมฟังความคิดเห็นของคนอื่นที่ตนไม่เห็นด้วย เพราะการทำเช่นนั้นจะเป็นการที่นำไปให้กลุ่มเริ่มคิดถึงข้อสรุปในพระคำของพระเจ้า

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของคำถามบางประเภท ที่อาจก่อให้เกิดการเผชิญหน้ากันขึ้นได้

คำถามประเภทที่ต้องการให้ตัดสินใจ “ควรทำสิ่งไหนดี หากเราทำในสิ่งที่เห็นว่าถูก ถึงแม้ไม่
อยากจะทำมัน หรือ ให้ออกไปก่อนจนกว่าตนเองจะมีความปรารถนาที่จะทำสิ่งที่เห็นว่าถูกต้องนั้น

คำถามที่อาจก่อให้เกิดถึงบางสิ่งที่ไม่เป็นจริง “ทำไมเราจึงต้องหลีกเลี่ยงที่จะคบคนที่ไม่เป็น
คริสเตียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้”

คำถามยาก ๆ และเป็นปัญหาต่าง ๆ เช่น “ทำไมพระเจ้าอนุญาตให้มีความยากลำบากเกิดขึ้น มี
ข้อพระคำที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวในเรื่องสิทธิสตรีหรือเปล่า คริสเตียนควรจะเข้าทำสงคราม
หรือไม่

3. การทำความเข้าใจที่แท้จริง ผู้นำจะต้องบังคับและชี้แนะแนวทางให้กลุ่มถือปฏิบัติตามข้อสรุป
ในพระวจนะของพระเจ้า เป้าหมายของเขาก็ คือ การที่จะทำให้กลุ่มได้ค้นพบความจริงเกี่ยวกับพระคำ
ซึ่งเป็นหลักในการกำจัดข้อขัดแย้งใด ๆ (บางครั้งอาจจะมีบางสิ่งที่แก้ไขไม่ได้ในกลุ่มเพราะพระคำตอน
ต่าง ๆ ไม่ได้ให้คำตอบอย่างจุใจได้ หรืออาจจะยังมีบางตอนที่ก่อให้เกิดความคิดเห็นหลายแง่หลายมุม
ได้)

ให้เตรียมพร้อมที่จะสรุปคำถาม และสรุปเรื่องราว อันจะนำไปสู่การสรุปหลักเกณฑ์ของพระ
คำที่พบกันในกลุ่ม นั้นแหละท่านจึงจะประยุกต์ข้อสรุปต่าง ๆ ให้เข้ากับชีวิตของท่านในทุกแง่มุมได้

ข้อพึงระวัง

ท่านจะต้องระมัดระวังคำถามประเภทที่ก่อให้เกิดการเผชิญหน้าซึ่งกันและกัน หรือก่อให้เกิด
ความตึงเครียด หรือการแตกแยกหรือการโมโหในบางโอกาส ดังเช่น อัครทูตเปาโล ได้เตือนเอาไว้ใน 2
ทิโมธี 2.23 ว่า “อย่าข้องแวะกับปัญหาอัน โง่เขลา อันไม่เป็นสาระ ด้วยรู้แล้วว่าปัญหาเหล่านั้นก่อให้เกิด
การทะเลาะวิวาทกัน” ให้คิดถึงข้อพระคำตอนนี้ให้ดี เพื่อเตือนใจในกลุ่ม หากมีข้อขัดแย้งกันในการ
อภิปราย

ตั้งเป้าในเรื่องความรัก และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันให้ดี “จงมีใจถ่อมลงทุกอย่างและใจ
อ่อนสุภาพ อดทนนานและอดกลั้นต่อกันและกันด้วยความรัก จงเพียรพยายามให้คงความเป็นน้ำหนึ่งใจ
เดียวกันซึ่งพระวิญญาณทรงประทานนั้นด้วยสันติภาพเป็นพันธะ” (เอเฟซัส 4.2-3) แต่อย่ารู้สึกว่
จะต้องไม่ให้มีข้อพิพาทหรือข้อขัดแย้งกันในกลุ่มเลย เพราะการมีข้อขัดแย้งนั้น ย่อมจะนำไปให้เกิด
สติปัญญาและความหมั่นเพียรในการค้นหาความจริงจากพระคำ

10. ใช้อุปสรรคเป็นอุปกรณ์

ในทุกกลุ่มอภิปรายนั้นย่อมจะต้องมีปัญหา แต่เราสามารถให้ปัญหาเหล่านั้นเป็นโอกาสที่จะสร้างความเข้าใจอย่างถูกต้องได้

การควบคุมบางคนในกลุ่มที่พูดมากเกินไป

หากมีใครสักคนหนึ่งหรือสองคนผูกขาดการพูดในกลุ่มอยู่ เราอาจจะเรียกถามคนอื่น ๆ ให้แบ่งปันความคิดเห็นของเขาบ้าง เช่น “คนอื่น ๆ คิดอย่างไรบ้างในเรื่องนี้?” หรือ “สมชาย คุณมีความคิดเห็นในเรื่องนี้อย่างไรบ้าง?”

ในบางกรณี ท่านอาจจะต้องใช้การบังคับการอภิปรายอย่างแรง ๆ ท่านอาจจะพูดเป็นส่วนตัวกับคนที่ชอบพูดมาก โดยการอธิบายความจำเป็นที่จะให้คนอื่น ๆ มีส่วนพูดบ้าง ท่านอาจให้เขาช่วยท่านในการนำคนอื่น ๆ ให้พูดได้ ซึ่งการกระทำเช่นนี้จะช่วยตัวเอง ให้เริ่มตระหนักถึงการยอมให้ผู้อื่นได้แบ่งปัน

การวกกลับเข้าเรื่องที่อภิปรายกันอยู่

หากมีความรู้สึกว่าการอภิปรายเลยเถิดออกนอกเรื่องไปไกลเกินไปแล้วท่านต้องการให้วกกลับเข้าเรื่องอีก ท่านอาจพูดอย่างนี้ว่า “เรื่องนี้น่าสนใจ อย่างไรก็ตามให้เราวกกลับมาเรื่องที่กำลังศึกษาในวันนี้ดีกว่าแล้วหลังจากนั้นอาจจะมีโอกาสกลับมาอภิปรายเรื่องนี้กันใหม่ได้” หรือท่านอาจจะเสนอความคิดเห็น ในการที่จะชักนำให้วกกลับเข้าสู่เรื่องที่พูดกันอีก แล้วเสนอว่าหากเรื่องที่พูดกันนอกเรื่องนี้ ยังเป็นที่สนใจของกลุ่มก็อาจวกกลับไปสนทนากันอีกในช่วงปลายของการประชุมนี้ได้ การยอมรับสิ่งนอกเรื่องนั้นก็นับว่าสำคัญ เพราะเท่ากับเป็นการยอมรับความคิดเห็นต่าง ๆ ของสมาชิกในกลุ่มด้วย

การจัดการเรื่อง “คำตอบ” ที่ตอบผิด

เราไม่จำเป็นต้องบอกว่าเขาตอบผิด หากมีใครก็ตามตอบคำถามบางประเด็นที่ผิดหรือไม่ตรงตามพระคำ ท่านอาจจะต้องขอข้อคิดเห็นจากบางคนอีกต่อไป เช่น “เอาละ ลองดูคนอื่น ๆ ว่าคิดเห็นอย่างไรบ้าง?” หรือ “มีใครในที่นี้ทราบพระคำข้ออื่น ที่จะช่วยให้เราเรื่องนี้ได้บ้าง?” ท่านอาจจะต้องพูดถึงประเด็นที่ถามตอบกันอยู่นั้นซ้ำอีกครั้งหนึ่ง หรือ ถามอีกคำถามหนึ่งที่จะให้ความกระจ่างกับคำถามแรก หรือช่วยให้คิดได้กระจ่างมากขึ้นก็ได้ ให้ระวังรักษาน้ำคนเหล่านั้นที่เสียหน้า หรือคนเหล่านั้นที่รู้สึกว่าคุณตอบคำถามผิด ก็ให้เราเรียนรู้ที่จะหนุนใจเขาได้

การจัดการกับความเจ็บ

อย่ากลัวที่จะมีเสียงเจ็บ หรือพยายามพูดเสริมในขณะที่ความเจ็บเกิดขึ้นเพราะถ้าเราให้เวลากับเขาในการคิดบ้าง เขาจะนำสิ่งที่ดีและถามคำถามที่ดีเพื่อนำการอภิปรายให้เกิดผลดีได้ ขอให้มีความอดทน แล้วท่านจะประหลาดใจกับความคิดใหม่ ๆ ที่ผุดออกมาจากกลุ่มของท่าน ความเจ็บอาจจะทำให้รู้สึกที่ไม่สบายใจ แต่อย่าตกใจหรือรู้สึกว่าจะต้องทำอะไรไป

การจัดการกับปัญหา (คำถาม) ยาก ๆ

อย่ากลัวที่จะตอบว่า “ผมไม่ทราบ หรือ ดิฉันไม่ทราบ” เมื่อมีบางคนถามคำถามยาก ๆ หากท่านไม่ทราบคำตอบจริง ๆ แล้ว อย่าแสร้งสร้าง ท่านสามารถหาคำตอบได้ภายหลังเสมอ หรือถามบางคนที่เคยศึกษาเรื่องนั้นมาคนที่แสดงตนว่ารู้เสียทุกอย่างนั้น มิได้เป็นคุณแต่ประการใด

การใช้สิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ในการศึกษา

ให้เราพิจารณาพยายามอภิปรายครอบคลุมถึงเนื้อหาสาระที่ทำให้ทุกคนไปเตรียมตัวศึกษามาให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ การที่จะจมอยู่กับเรื่องหนึ่งเรื่องใดหรือสิ่งนอกเรื่องนั้นจะทำให้กลุ่มนั้นเสื่อมศรัทธาลงไปได้ ให้เคลื่อนไปเรื่อยและมุ่งไปสู่ความสำเร็จตามบทเรียนที่ให้ไว้ หากท่านมีความยุ่งยากที่จะศึกษาทุกเรื่องที่ตั้งเป้าเอาไว้ ท่านอาจจะต้องตัดการบ้านบางอย่างที่ให้ในแต่ละสัปดาห์ออกก็ได้

การทำกลุ่มที่ซิงชาหรือไม่มีรสชาติให้มีชีวิตชีวา

กลุ่มของท่านจะตอบสนองตามท่าทีของท่าน ให้อธิษฐานด้วยใจกระตือรือร้นและจริงจัง หากท่านต้องการให้คนในกลุ่มกระตือรือร้น ท่านจะต้องเป็นเช่นนั้นด้วย จุดแห่งความตื่นเต้นในเรื่องนี้ก็คือความปรารถนาที่จะรู้จักกับพระเจ้าเป็นสำคัญ ความปรารถนาที่จะรู้จักกับพระคำ และความตั้งใจจริงที่จะมอบกายถวายชีวิตในการเป็นสาวกของพระเยซูคริสต์ ในฐานะที่เป็นผู้นำ ท่านจะต้องแสดงตัวของท่านเอง อย่าคิดว่าให้คนอื่นทำก่อน

หากกลุ่มของท่านดูท่าทางเฉื่อยชา ให้ถามตัวท่านเองว่า ท่านได้มอบถวายตัวท่านเองต่อพระเจ้าและพระคำของพระองค์หรือไม่ หรือท่านมีความเชื่ออย่างมั่นคงในพระคำ และใช้ในการดำเนินชีวิตของท่านหรือไม่ ให้คิดถึงประเด็นเหล่านี้อย่างระมัดระวัง ท่านจะทำอะไรบ้างเพื่อถวายเกียรติยศแด่พระเจ้าในการนำกลุ่มนี้

การช่วยให้ทุกคนในกลุ่มนำพระคำไปใช้ในชีวิตประจำวันของเขา

ให้เราตั้งความหวังที่จะให้พระเจ้าตรัส เป็นส่วนตัวกับทุกคนในกลุ่มของท่าน พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงนำพระคำของพระองค์ ให้ทำงานในความรู้สึกนึกคิดและในการดำเนินชีวิตของเขาเอง ให้เราช่วยให้ทุกคนมองเห็นการทำงานและการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน ควบคู่ไปกับพระคำของพระเจ้า ให้เรียนรู้ในการถามคำถามที่จะนำไปประยุกต์ใช้ได้เลย โดยถามว่า “พระคำนี้มีความหมายแก่ท่านอย่างไรบ้าง?” “มีอะไรบ้างที่เราจะทำได้ในการดำเนินชีวิตประจำวันของเรา?” ให้เรียนรู้ในการแบ่งปันแนวประยุกต์ที่จะใช้กับตัวท่านเอง ด้วยความสัจซื่อและถ่อมใจก่อนด้วย การเปิดเผยตัวเองของท่านจะช่วยให้คนอื่น ๆ รู้สึกสบายใจในการเปิดเผยตัวเขาเองด้วย

เรียนรู้ในการชักนำเขาอย่างถูกวิธี

ให้เราตอบสนองแต่ละคนด้วยทัศนในแง่บวก เช่น พูดว่า “ดี” หรือ “คำตอบนี้น่าคิดมาก” แต่ก็ไม่ควรที่จะทำในแง่บวกมากเกินไป ส่วนมากผู้นำจะตกอยู่ในฐานะที่ไม่ได้แสดงทัศนในแง่บวกกับลูกกลุ่มมากเพียงพอมากกว่า

ช่วยในการเพิ่มความสามารถของการฟัง

บางคนในกลุ่ม มักจะมีแนวโน้มในการใช้ความคิดในสิ่งที่ตนต้องการพูดมากกว่าการที่จะคิดในสิ่งที่คนอื่นพูด ทำให้ใช้ความคิดของตนเองเป็นหลักมากเกินไป ทางหนึ่งที่จะช่วยให้ลูกกลุ่มมีความตั้งใจฟังที่ดีก็คือ การที่จะให้บางคนในกลุ่มสรุปประเด็นที่ได้สนทนาไปแล้ว โดยคนก่อนอีกครั้งหนึ่ง การที่จะทำเช่นนั้น ท่านจะต้องพูดให้กลุ่มรับทราบก่อนว่า ท่านจะลองฝึกกลุ่มของท่านในการเป็นนักฟังที่ดี โดยการให้บางคนสรุปสิ่งที่อีกคนหนึ่งพูดมาแล้ว

11. สิ่งช่วยในการเสริมสร้าง

การใช้วิธีชักนำต่าง ๆ ในการนำกลุ่มของท่านจะช่วยกลุ่มอภิปรายของท่านให้มีความสนุกสนานขึ้น ท่านจะทำอย่างไรจึงจะเรียนรู้ความจริงจากพระคำได้อย่างเกิดผล

มีบางสิ่งที่เรากันเคย อาจนำมาเป็นเครื่องมือในการสอนได้ เช่นการหยดสีย้อมผ้าสักหยดหนึ่งลงไปที่ยีอกน้ำ อาจจะใช้เป็นคำอธิบายเรื่องการเผยแผ่ข่าวประเสริฐได้ รูปภาพหรือโครงสร้างทางสรีระของมนุษย์อาจจะใช้อธิบายเรื่องโครงสร้างของคริสตจักร ในฐานะพระกายของพระคริสต์ได้ บังเขียนมี้อาจช่วยอธิบายหลักของพระธรรมยาขอบบทที่ 3 เรื่องความสำคัญของการพุดของคนเราได้

การ์ดจากหน้าหนังสือพิมพ์อาจจะช่วยอธิบายหลักของพระคัมภีร์ในเรื่องต่าง ๆ ได้ดี แล้วยังเพิ่มความน่าสนใจได้อีกด้วย แล้วยังมีพวกบทความหรือข่าวจากหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารที่จะช่วยอธิบายข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อีกด้วย

แผนที่ของอาณาจักรสมัยพระคัมภีร์ก็จะช่วยกลุ่มให้เห็นภาพต่าง ๆ ของพระธรรมบางตอนที่ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์ได้ ท่านอาจจะใช้ชาร์ทหรือภาพ หรือหุ่นกระบอก หรือภาพถ่าย หรือ ภาพสไลด์ก็ได้ คำสอนจากเทปในลักษณะต่าง ๆ ของนักเทศน์อื่น ๆ ก็จะช่วยเราในเรื่องการอภิปรายได้อีกด้วย

เรื่องอื่น ๆ ที่ควรจะต้องคิดถึง

การเล่นเกมส์ที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับพระคัมภีร์

การออกไปทัศนศึกษา ไปตามคริสตจักร หรือสำนักงานคริสเตียนหรือที่ที่เกี่ยวข้องกับดินแดนของพระคัมภีร์ ฯลฯ

การออกไปปรับใช้นอกบริเวณ เช่น การทำงานกับคนจน หรือออกประกาศ

การแสดงละคร หรือ ลักษณะบางอย่างตามแบบพระคัมภีร์ หรือภาพของมนุษย์ ในสมัยปัจจุบัน ที่จะต้องเพียรพยายามนำพระวจนะของพระเจ้าไปใช้ในการดำเนินชีวิต

ชาร์ท กราฟ หรือ รูปภาพประกอบอื่น ๆ ก็ช่วยได้

การได้อาที่

การระดมข้อคิดเห็น และ หลักการต่าง ๆ

แหล่งของสิ่งต่าง ๆ ที่ท่านจะนำมาใช้ค้นหาได้จากห้องสมุดของคริสตจักร หรือห้องสมุดทั่วไปก็ได้ หรือตามร้านหนังสือคริสเตียนก็ได้ ท่านอาจจะเขียนจดหมายติดต่อกับโรงพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อขออนุญาตใช้อุปกรณ์ที่เขามีอยู่ ถ้ามหาตามสื่อมวลชนคริสเตียนเพื่อยืมฟิล์มภาพยนตร์หรือฟิล์มสไลด์ หรือ แผ่นใสที่จะใช้กับจอ โอเวอร์เฮดก็ได้ ฯลฯ

การพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ ที่เป็นอุปกรณ์ในการสอนจะช่วยให้การเรียนนั้นมีความเข้มข้น
ขึ้น เป็นการชักจูงความสนใจของลูกกลุ่ม ทำให้มีความเพียรพยายามที่จะรับทราบเรื่องต่อไป

ชักนำให้มีการพูด ฟัง และ เรียนรู้

ทำให้เห็นภาพกระจ่าง ตลอดจนง่ายต่อการจดจำสิ่งที่เขาได้พบเห็น

ให้เราเริ่มการค้นคว้าในการฉายโอกาส ให้กลุ่มศึกษาพระคัมภีร์นี้มีความสุขสนาน และมี
ความหมายที่แท้จริง

12. แนะนำในการอธิษฐานแบบสนทนา

การอธิษฐานร่วมกันในกลุ่มทำให้ท่านรู้สึกลำบากใจหรือเปล่า หากตอบว่าใช่ ท่านก็มีใช้คนเดียวเท่านั้น มีหลายคนในกลุ่มคงจะมีความรู้สึกเหมือนตัวท่านเองด้วย

คริสเตียนส่วนใหญ่ มักจะไม่ค่อยมีโอกาสอธิษฐานออกเสียงในคริสตจักร เขาอาจจะรู้สึกกลัวว่า คำอธิษฐานของเขาไม่เหมาะสมก็ได้หรืออาจจะไม่ทราบว่าจะอธิษฐานอย่างไรก็ได้ ซ้ำร้ายกว่านั้นคงจะกลัวว่าอธิษฐานผิดก็ได้

ด้วยความกลัวเช่นนี้ เราอาจจะสร้างประสบการณ์ใหม่ทางด้านดีก็ได้ในกลุ่มอธิษฐาน หน้าที่ของท่านในฐานะผู้นำก็คือ ให้คนเหล่านั้นมองเห็นภาพว่า การอธิษฐานร่วมกันในกลุ่มนั้น เป็นเวลาสำคัญที่เขาจะได้ร่วมกันนมัสการพระเจ้า มิใช่เป็นสิ่งที่เขาจะต้องเกรงกลัวอะไร

แท้จริงการอธิษฐานร่วมกันในกลุ่ม เป็นการดีที่จะช่วยให้กลุ่มอภิปรายนั้นมีประสิทธิภาพด้วย หลังจากลูกกลุ่มได้อภิปรายกันในหลักเกี่ยวข้องกับพระวจนะแล้ว ต่อมาก็จะเป็นการฝึก เป็นเวลาของการสรรเสริญ ขอบพระคุณ และเป็นเวลาที่น่าจะเป็นธรรมชาติที่สุดได้

ในช่วงเวลาของการอธิษฐานนั้น ท่านอาจจะย้ำเตือนในกลุ่มว่าให้เราเรียนรู้ที่จะอธิษฐานร่วมกันเป็นทีม ในการทำเช่นนั้นจะต้องเลี่ยงพิธีรีตองทางศาสนาออกไปเสีย จดจ่ออยู่กับการสนทนาในสิ่งที่มีความหมายอย่างแท้จริง และพูดด้วยคำพูดของเราเอง อธิษฐานทุกสิ่งตามที่เราคิดไว้ในใจ เพื่อเป็นการแสดงความจริงใจและเปิดเผยตัวเองกับพระเจ้า

บุคคลที่กำลังอธิษฐานอยู่นั้น ไม่จำเป็นต้องผูกมัดตัวเองกับรูปแบบของอธิษฐาน ปล่อยให้เขาได้ใช้คำพูดด้วยตัวเอง บางคนอาจจะต้องการอธิษฐานออกเสียงดัง แล้วเขาต้องการให้ลูกกลุ่มหนุนใจเขาด้วยการอธิษฐานออกเสียงเหมือนกันก็ได้ แล้วพระเจ้าก็จะทรงนำด้วยพระองค์เอง

ต่อไปนี่ เป็นแนวทางบางประการเกี่ยวกับการอธิษฐานแบบการสนทนากับพระเจ้า

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้นำ ให้ท่านอธิษฐานก่อน ยกเว้นคนอื่นนำก่อน ให้ใช้สรรพนามว่า ธรรมดาหรือข้าพเจ้า หรือข้าพระองค์มากกว่าที่จะใช้คำว่า เราทั้งหลาย ให้พูดเหมือนตัวเองพูดมากกว่าเหมือนพูดแทนในกลุ่ม

ภายหลังคำอธิษฐานของท่าน อาจมีบางคนที่ได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณให้เป็นผู้นำต่อจากท่านในเรื่องเดียวกัน เขาเพียงแต่อธิษฐานให้ประติดประต่อกับเนื้อหาสาระที่ท่านได้อธิษฐานไปแล้ว

อย่าเสียเวลาในการถามว่า ควรจะอธิษฐานในเรื่องอะไรต่อมิอะไรบ้าง มากกว่าการที่จะมีเวลาอธิษฐานกันอย่างจริง ๆ จัง ๆ เพราะเวลาที่ให้อธิษฐานอาจจะถูกแย่งไปโดยการเสียเวลาถามกันว่า เรา

ควรจะอธิษฐานเพื่อเรื่องอะไรกันบ้าง โดยทั่วไปคนที่มีการะหรือคนที่มีความหวังบางอย่างจะอธิษฐาน ก็จะเป็นคนเริ่มต้นก่อนเมื่อทุกคนก้มหน้าอธิษฐาน

อธิษฐานในหัวเรื่องเดียวในแต่ละครั้ง ให้อธิษฐานเป็นเรื่อง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ อาจจะมีคนหนึ่งอธิษฐานเพื่อเพื่อนที่กำลังป่วยอยู่ อีกคนหนึ่งอธิษฐานขอให้พระเจ้าเสริมกำลังสมาชิกบางคน ในครอบครัวที่กำลังป่วยอยู่ด้วย แล้วก็อาจจะมีอีกคนหนึ่งอธิษฐานเพื่อเรื่องการเงินหรือความต้องการทางด้านอารมณ์ที่พระเจ้าจะตอบสนองเขา ภายหลังจากที่ทุกคนอธิษฐานในหัวเรื่องต่าง ๆ แล้ว จึงเคลื่อนไปอธิษฐานในเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

การฟังคำอธิษฐาน แต่ละคนอาจจะอธิษฐานในใจควบคู่ไปกับคนที่ออกเสียงนำอธิษฐานอยู่ก็ได้ การทำเช่นนี้จะทำให้การอธิษฐานนี้มีความหมายมากยิ่งขึ้น

อธิษฐานอย่างรัดกุม เมื่อแต่ละคนอธิษฐานหัวเรื่องเดียวกันในลักษณะต่าง ๆ กัน อีกคนหนึ่งก็อาจจะอธิษฐานเรื่องอื่น ๆ นอกจากที่ได้อธิษฐานไปแล้วในหัวข้อนั้น ๆ ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนี้ ทุกคนจะตื่นตัวและมีส่วนร่วมในการอธิษฐานว่าเป็นอย่างไร

การอธิษฐานที่เดียวพร้อม ๆ กัน แทนที่จะอธิษฐานทีละคน อธิษฐานเวียนทีละคน แต่ให้คนที่รู้สึกว่าจะอยากอธิษฐานเริ่มนำอธิษฐานก่อน หากมีเรื่องทั้งหมด 6 เรื่องในการอธิษฐานครั้งนี้ ท่านหรืออาจจะมีบางคนต้องการอธิษฐานเพียง 3 เรื่องเท่านั้น ท่านไม่ควรรู้สึกเป็นภาระในการอธิษฐานเพื่อเรื่องที่ยังมิได้เสนอออกมาก่อน

การอธิษฐานพร้อม ๆ กันมิใช่การอธิษฐานแบบไม่ใช้ความคิด ให้เราไวต่อการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่พระองค์จะทรงนำเราอธิษฐานในสิ่งที่เราควรอธิษฐาน

การอธิษฐานอย่าลืมออกเสียง เพื่อทุกคนจะได้ยินท่าน

อธิษฐานเพื่ออะไรบ้าง

เมื่อเริ่มอธิษฐานในกลุ่ม มักจะมีช่วงเวลาที่เงียบก่อน ในขณะที่ทุกคนเงียบอยู่นั้น หัวใจของเขาจะจดจ่ออยู่กับพระเจ้า และการสนทนากับพระองค์เท่านั้น

โดยทั่วไป สิ่งที่จะต้องจดจ่อเมื่อเริ่มอธิษฐานก็คือ การสรรเสริญและการขอบพระคุณพระเจ้า บางท่านอาจจะเริ่มต้นด้วยการสรรเสริญถึงฤทธานุภาพของพระองค์ บางคนอาจจะนึกถึงความรัก และความสัตย์ซื่อของพระองค์ บางคนอาจจะขอบพระคุณพระเจ้าที่เพื่อนบ้านของเราไว้เชื่อพระคริสต์แล้ว หรือบางท่านอาจจะขอบพระคุณสำหรับความจริงที่ได้ค้นพบจากการศึกษาพระคัมภีร์ร่วมกันไปแล้ว

แล้วก็เริ่มอธิษฐานเพื่อความต้องการของแต่ละคนในกลุ่ม ลูกกลุ่มทุกคนจะเรียนรู้ที่จะโตขึ้นร่วมกัน หากเขามีโอกาสอธิษฐานร่วมกันซึ่งนั่นย่อมเป็นการเพิ่มความต้องการอธิษฐานเพื่อซึ่งกันและกันในระหว่างสัปดาห์ได้อีกด้วย

หลังจากนั้นก็อธิษฐานเพื่อความต้องการอื่น ๆ นอกกลุ่ม ความจริงแล้วความต้องการนั้นไม่มีจำกัด แต่ก็ควรที่จะใช้เวลาพูดถึงสิ่งแคบ ๆ ลงไปหน่อย มากกว่าที่จะพูดในขอบข่ายกว้างขวางจนเกินไป

โดยการอธิษฐานอย่างสนทนานี้ ท่านจะรับประสบการณ์ใหม่อันน่าตื่นเต้นภายในกลุ่ม ท่านจะพบว่ามีความต้องการอธิษฐานมากขึ้น ทั้งเมื่ออยู่เป็นกลุ่มหรืออยู่ตัวคนเดียวก็ตาม และนั่นแหละก็ย่อมเป็นสิ่งใหญ่ยิ่งที่พระเจ้าทรงทำงานในชีวิตของท่าน

พระคริสต์ตรัสว่า “ถ้าในพวกท่านที่อยู่ในโลก สองคนจะร่วมใจกันขอสิ่งหนึ่งสิ่งใด พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ก็จะทรงกระทำให้ด้วยว่ามีสองสามคนประชุมกันที่ไหน ๆ ในนามของเรา เราจะอยู่ท่ามกลางเขาที่นั่น” (มัทธิว 18. 19-20)

13. ประเมินผลการอภิปราย

ต่อไปนี้เป็นคำถามที่จะช่วยท่าน ในการประเมินผลกลุ่มอภิปรายของท่านได้

ข้าพเจ้ามีความคุ้นเคยกับบทเรียนต่าง ๆ จนทำให้มีอิสระในการนำกลุ่มอภิปรายหรือไม่?

ทุกคนมีส่วนร่วมในการอภิปรายหรือไม่? หรือ เป็นการบรรยายไป (เพราะข้าพเจ้าสนทนามากจนเกินไป) หรือ การสนทนาเป็นไปเฉพาะในคนสองสามคนเท่านั้นเอง

เรากำลังเรียนตามเรื่อง โดยไม่ออกนอกเรื่องหรือเปล่า?

ข้าพเจ้ามักจะสรุปแนวความคิดใหญ่ ๆ ในกลุ่มเสมอหรือเปล่า?

การอภิปรายนั้น นำไปสู่ความเข้าใจมากขึ้นของกลุ่ม ในการที่เขาจะค้นพบความจริงจากพระคำที่กำลังศึกษาอยู่หรือเปล่า?

เรามีการอภิปรายอย่างเหมาะสมในสิ่งที่เราเรียนกันนี้ว่า เราจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของเราอย่างไรบ้างหรือเปล่า?

ข้าพเจ้ารับฟังทุกคนอย่างดีหรือเปล่า?

ข้าพเจ้าไวพ้อสำหรับความต้องการของทุกคนในกลุ่มหรือไม่?

มีการออกนอกเรื่องบางครั้งที่ข้าพเจ้าละเลยหรือเปล่า?

ข้าพเจ้าทำตามแผนการสอนที่วางไว้อย่างรัดกุมหรือเปล่า?

ทุกคนในกลุ่มได้รับการกระตุ้นให้นำสิ่งที่ดีที่สุดในความคิดของเขาออกมาแบ่งปันกันหรือเปล่า?

ทุกคนในกลุ่มรับฟังคนอื่น ๆ ในกลุ่มได้อย่างดีพอหรือเปล่า?

การประชุมครั้งนี้จบตรงเวลาหรือเปล่า?

คำถามเหล่านี้ จะช่วยให้ท่านคิดในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้นำกลุ่มให้ท่านทูลขอสติปัญญาจากพระเจ้าเพิ่มเติมในสิ่งที่ท่านกำลังรับผิดชอบอยู่นั้นด้วย

กับดัก 3 สิ่งในการประเมินผล

เมื่อท่านได้ประเมินผลตัวท่านเอง ในฐานะผู้นำกลุ่มแล้ว ในระมัดระวังกับดักต่อไปนี้

การเปรียบเทียบตนเองกับบุคคลอื่น ๆ การเปรียบเทียบเป็นการปฏิเสธสิ่งที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่เราทุกคนนั้นไม่เหมือนกัน พระเจ้าทรงประทานความสามารถพิเศษให้แก่แต่ละคนแล้ว เขามีหน้าที่ที่จะพัฒนาสิ่งเหล่านั้นขึ้นมา

ความท้อแท้ใจ เมื่อการอภิปรายมิได้เป็นไปตามที่ได้คิดไว้ ท่านอาจจะเริ่มท้อแท้ใจ แล้วคิดไปต่าง ๆ นานาว่าจะมีอะไรผิดพลาดอยู่ แต่ให้ท่านแน่ใจในเรื่องอุปสรรคของท่าน ตลอดจนยอมรับข้อผิดพลาดต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น อย่ายอมให้ซาตานทำให้ท่านท้อแท้ใจ พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อเมื่อพระคำของพระองค์ถูกใช้ออกไป เพราะพระองค์เป็นพระเจ้าแห่งการหนุนน้ำใจ

การพ่ายแพ้ อย่าเลิกความพยายามจงกระทำต่อไป เพราะพระเจ้าผู้ทรงประทานบำเหน็จนั้น ทรงเที่ยงธรรม ให้เริ่มต้นและก้าวต่อไปเรื่อย ๆ ในเวลาอันเหมาะสม ท่านจะได้รับในสิ่งที่หวังไว้

จำไว้ว่า อย่าใช้การประเมินผลเป็นเรื่องทำให้ท้อแท้ใจ ไม่ว่าจะปัญหาหรือข้อผิดพลาด ให้คิดถึงสิ่งที่ทำดีอยู่แล้วบ้าง

เพียรพยายามรักษาจุดดีไว้ใช้สำหรับสัปดาห์ต่อ ๆ ไป เมื่อศึกษาพระคำของพระเจ้า และอภิปรายและนำสิ่งเหล่านั้นมาใช้ก็ย่อมจะมีประสิทธิภาพตามมาเรื่อย ๆ

ในสายตาของกลุ่ม

หากการอภิปรายของท่านเกิดผลเป็นอย่างดีแล้ว ลูกกลุ่มของท่านควรมีสิ่งต่อไปนี้ 5 ประการ เป็นเครื่องวัดความสำเร็จของการศึกษาพระคัมภีร์ประเภทนี้

- ข้าพเจ้ารู้สึกว่ เรามุ่งสู่พระคำโดยตรง มากกว่าการที่จะสัมผัสเพียงผิวเผิน
- ข้าพเจ้ารู้สึกว่ เราใช้เวลากับพระวจนะเป็นประการแรกมากกว่าการที่จะพยายามใช้ความคิดเห็นส่วนตัวของเราเอง หรือของผู้นำในกลุ่ม
- ข้าพเจ้ารู้สึกว่ เข้าใจพระคัมภีร์มากขึ้นกว่าเดิม ที่ยังไม่ได้เข้าร่วมในกลุ่มนี้
- ข้าพเจ้ารู้สึกว่ เวลาที่เสียไปนั้นไม่สูญเปล่าเลย เพราะเราได้เสียเวลากับเรื่องราวอันไร้สาระของศาสนา
- ข้าพเจ้ารู้สึกว่ ได้รับคำท้าทาย การหนุนใจและความพึงพอใจในการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะใช้พระคำ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

บางโอกาส ท่านอาจต้องการให้ลูกกลุ่มตอบคำถามบางประการต่อไปนี้ อาจเป็นในรูปแบบสอบถามเฉพาะส่วนบุคคล หรือใช้กับการถามในกลุ่มที่ละพร้อม ๆ กันก็ได้

1. สิ่งที่ทำให้ท่านตื่นเต้นที่สุด ในการศึกษาพระคัมภีร์ในสัปดาห์ที่ผ่านมาคืออะไรบ้าง
2. ท่านคิดว่า มีวิธีไหนที่จะปรับปรุงกลุ่มอภิปรายนี้ให้ดีขึ้นบ้างบอกมาสักสิ่งเดียว
3. ท่านคิดว่าจุดประสงค์ของกลุ่มนี้คืออะไร
4. กลุ่มอภิปรายนี้ช่วยเหลือท่าน ในการนำพระคำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือไม่
5. กลุ่มนี้ช่วยท่านในการเข้าใจตัวเองเพียงไร หากช่วยบ้าง ลองบอกให้ทราบว่ามีอะไรบ้าง
6. ท่านรู้สึกว่ ท่านมีส่วนสำคัญต่อกลุ่มนี้หรือเปล่า อะไรทำให้ท่านคิดเช่นนั้น

7. กลุ่มอภิปรายนี้ช่วยให้ท่านแก้ไขปัญหาส่วนตัวในด้านใดบ้าง
8. ท่านคิดว่าลูกกลุ่มคนอื่น ๆ มีความหวังใจวิญญานจิตของท่านหรือไม่อย่างไร
9. ท่านเริ่มมีระเบียบวินัยกว่าเดิม หรือมีชีวิตที่ติดสนิทกับพระคริสต์มากกว่าเดิมหรือไม่อย่างไร
10. โดยเฉพาะในเรื่องการอธิษฐาน การศึกษาพระคัมภีร์ การเป็นพยาน การสามัคคีธรรม ท่านกำลังทำอยู่หรือเปล่าที่จะช่วยเหลือท่านในการดำเนินชีวิตสนิทกับพระเจ้า

มี 3 ประการที่จะทำให้กลุ่มนี้ท้อแท้ใจ

มีสิ่งต่อไปนี้ 3 ประการที่ผู้นำจะทำให้ลูกกลุ่มท้อแท้ใจอย่างง่ายดายเป็นที่สุดในการศึกษาพระคัมภีร์ประเภทอภิปรายกัน ก็คือ

เร่งเรียน เพราะท่านมีหลายสิ่งที่จะต้องการศึกษาให้ทั่วถึง ท่านอาจมีความอึดอัดใจ เนื่องจากเวลาที่มือน้อยเหลือเกิน หากท่านยอมให้ความอึดอัดใจนี้ไปตกอยู่ในกลุ่มที่กำลังนำอยู่แล้ว ลูกกลุ่มจะเริ่มมีความอึดอัดใจตามไปด้วย เขาจะรู้สึกได้เลยว่าท่านจ้ำเวิ่นเกินไปและขัดเขี่ยจนมากเกินไป

สนใจพระคัมภีร์อย่างผิวเผิน บางครั้งท่านอาจจะรู้สึกว่าผ่านพระคำข้อนั้นข้อนี้ไปได้เลย หรือมีการสัมผัสเพียงผิวเผิน หรือเพียงแต่อ้างพระคำผ่าน ๆ ไปเท่านั้น โดยมีได้สำรวจถึงสิ่งที่พระคำต้องการตรัสแก่เราอย่างแท้จริง ท่านจะต้องใช้เวลาทุกคนในการคิดพิจารณาบ้าง เพื่อเขาจะเห็นภาพของพระคำอย่างชัดเจน

ผูกขาดการอภิปราย เป็นการง่ายที่จะทำให้เป็นการเทศนาไปเพราะท่านกำลังชี้จุดนั้นจุดนี้ที่ท่านสังเกตเห็น แทนที่จะมุ่งตรงไปยังพระคำโดยตรง และช่วยลูกกลุ่มให้ค้นพบความจริงจากพระคำนั้นดีกว่า โปรดจำไว้ว่าทุกคนมีความหิวกระหายพระคำที่อยากจะทราบว่าจะพระคำนั้นกำลังตรัสอะไรแก่เขา มิใช่พูดตามที่เรต้องการพูด หรือชี้ตามที่เรต้องการ

ให้ระลึกถึงข้อผิดพลาดทั้ง 3 ประการนี้ให้ดี หากกลุ่มของท่านกำลังท้อแท้ใจในการศึกษาพระคำร่วมกัน

14. ปรับปรุงการเป็นผู้นำของท่าน

ต่อไปนี้เป็นแนวทางบางประการในการที่ท่านจะปรับปรุงตัว ให้เป็นผู้นำกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์แบบอภิปรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทราบเนื้อหาสาระของบทเรียนอย่างดีพอ

ให้ใช้เวลาเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ในการขุดลึกลงไปถึงสิ่งที่จะอภิปรายกันในกลุ่ม ไม่มีอะไรมาทดแทนความขยันหมั่นเพียร และการอธิษฐานของท่าน อย่าปล่อยให้สิ่งที่ยังไม่จำเป็นมาดึงเราออกไปจากการเตรียมตัวของเราในระหว่างสัปดาห์

ให้ตื่นเต้นในสิ่งที่จะค้นพบร่วมกันในกลุ่ม

อย่าให้ความตื่นเต้นเป็นเพียงการค้นพบของเราเองส่วนตัว ให้มีความตื่นเต้นในสิ่งที่คนอื่นได้เรียนรู้ด้วย และแสดงออกมา แม้สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ท่านทราบมานานมาแล้วก็ตาม

ให้มีอารมณ์ขันบ้าง

ให้มีอารมณ์ขันที่เหมาะสม กับสิ่งที่กำลังสนทนาหรือศึกษาร่วมกันอยู่จะช่วยให้คลายเครียดลงได้ ให้สร้างบรรยากาศแห่งความพึงพอใจในการอภิปรายร่วมกัน ฝึกพัฒนาการสร้างอารมณ์ขันของท่านขึ้นมาแล้วแทนที่จะพยายามไปลอกเลียนของคนอื่น ๆ

มีความกระตือรือร้น

แม้เป็นผู้นำที่มีโอกาสพบข้อสังเกต หรือการตีความหมาย หรือข้อประยุกต์กับพระวจนะของพระเจ้าได้อย่างดีแล้วก็ตาม ท่านเองจะต้องเป็นบุคคลแรกที่มีความกระตือรือร้นมากที่สุด ที่จะช่วยให้กลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ในการไม่จี๋ลิ้ม ให้ทูตขอต่อพระเจ้าที่จะสร้างความกระตือรือร้นของท่านในการที่จะเตรียมบทเรียน และรวมทั้งการที่จะนำกลุ่มด้วย

ให้เรียนรู้ในการเปิดเผยและตอบสนองความต้องการ

ยอมรับจุดอ่อนของกลุ่มที่ท่านกำลังนำอยู่หรือลูกกลุ่มของท่าน และช่วยเขาให้พบข้อพระวจนะที่จะตอบสนองความต้องการของเขาได้

การรับใช้ใหญ่ยิ่งที่สุด ที่ท่านจะทำได้ในการนำกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ก็คือ การที่จะอธิษฐานเพื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มของท่าน พระองค์ทรงสัจย์ซึ่งจะทรงรับฟังและทรงนำในสิ่งที่ท่านห่วงใยต่าง ๆ ให้เกิดผลอันดีได้

โปรดจำไว้ว่า ท่านจะต้องเป็นกันเอง สนใจทุกคน และใช้เวลาอันกร่วมกับคนเหล่านี้บ้าง เพื่อจะได้เป็นโอกาสในการสามัคคีธรรมและตอบสนองความต้องการทั่วไปของเขาได้

15. สอนผู้อื่นให้เป็นผู้นำ

หากลูกกลุ่มของท่านมีประสบการณ์มากขึ้น ฝ่ายวิญญาณจิตอาจจะมีบางคนที่มีประสงค์จะเป็นผู้นำในอนาคตด้วยตัวของเขาเอง ให้ท่านไวในการเรื่องนี้และลองพิจารณาดูว่าจะฝึกใครในกลุ่มให้เป็นผู้ช่วยท่าน เพราะบุคคลนี้อาจจะเป็นผู้นำต่อไปในกลุ่มอื่นได้

การเลือกผู้ช่วย ให้มองบุคคลที่จะ

- ขอมอริษฐานร่วมกับท่าน เพื่อลูกกลุ่มคนอื่น ๆ อยู่อย่างสม่ำเสมอ
- ช่วยท่านนำกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยจะทบทวนหรือประเมินผลการนำของท่านภายหลังการสอนแต่ละครั้ง ท่านอาจสนทนากับเขาว่าเป็นอย่างไรบ้าง หรือมีอะไรที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขเพราะเขาจะเห็นหลายอย่างเกิดขึ้นได้อย่างกระจ่างชัดกว่าท่าน เนื่องจากว่าไม่อยู่ในฐานะที่จะต้องมาمصถามคำถามเหมือนอย่างท่าน

- เรียนรู้และเตรียมตัวในการนำกลุ่มอื่น ด้วยตัวของเขาเอง หากกลุ่มของท่านมีคนเพิ่มขึ้นมากเกินไปจนต้องแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ผู้ช่วยของท่านเอง คือ บุคคลต่อไปที่จะนำในกลุ่มที่สองนี้แหละ

หากมีการแบ่งกลุ่ม ให้บอกทุกคนว่าการที่จะปล่อยให้กลุ่มใหญ่จนเกินไปจะทำให้การอภิปรายไม่ทั่วถึงกัน นอกจากนั้น ความสัมพันธ์ต่อกันการที่จะให้ทุกคนมีส่วนร่วม หรือการที่จะเปิดโอกาสให้คนอื่นพูดจะมีไม่เพียงพอ การที่จะพบปะกันในห้องนั่งเล่นก็ต้องไม่เป็นกลุ่มใหญ่จนแน่นเกินไป

ช่วยผู้นำคนใหม่ในการจัดสถานที่ สำหรับกลุ่มใหม่ที่จะพบปะกันให้ลูกกลุ่มทุกคนทราบ เรื่องการจัดกลุ่มใหม่นี้ มอบให้ผู้นำคนใหม่ให้หัดรับผิดชอบ แต่ก็ควรจะมีโอกาสให้คำปรึกษาแก่เขาพร้อมทั้งกำหนดใจด้วย

ขั้นตอนของการขยายและเพิ่มพูนกลุ่มนั้นก็คือ การที่ผู้ช่วยคนก่อนของท่านจะหาผู้นำกลุ่มคนใหม่มา เป็นผู้ช่วยของเขาอีกทีหนึ่ง เพื่อฝึกเขาและให้เขาได้เริ่มกลุ่มใหม่ ๆ อีก

16. การนำกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์สำหรับคนที่ยังไม่เป็นคริสเตียน

เพื่อนหรือเพื่อนบ้านของท่าน มักมีบ่อยครั้งที่สนใจจะลองดูว่ากลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ของท่านเป็นอย่างไร เพื่อเขาจะได้ศึกษาเรื่องของพระเยซูคริสต์ มีความจำเป็นที่กลุ่มของท่านซึ่งท่านกำลังนำอยู่นั้น จะต้องบอกเขาในเรื่องนี้ ว่าเราทุกคนกำลังเรียนรู้ร่วมกัน อย่าพยายามพูดแบบบรรยาย

สร้างความสบาย ๆ และบรรยากาศมิตรสหายอันอบอุ่นแก่เขาเปิดโอกาสให้เกิดความเป็นกันเองในกลุ่ม จนทำให้เขาสามารถแสดงความคิดเห็นบางประการออกมาอย่างจริงใจ เพราะการที่จะเป็นมิตรสหายกันนั้นมิใช่อยู่ที่การแสดงออกโดยบังเกิดในกลุ่มแต่อย่างไร แต่อยู่ที่การยอมรับกันและกันในกลุ่มต่างหาก

ในฐานะผู้นำ ให้ยอมเลี้ยวปฏิกิริยาต่อต้าน เพราะลูกกลุ่มกำลังสังเกตท่านอยู่ ท่านจะต้องระมัดระวังในเรื่องนี้

ท่านควรจะเสนอแนะ ให้คนเหล่านั้นยอมเข้าร่วมกลุ่มนี้เป็นเวลาพอสมควร อาจจะเป็น 4 สัปดาห์ก็ได้

สิ่งต่อไปนี้ 5 ประการ นำเป็นเรื่องสำคัญในการเตรียมการนำกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ สำหรับคนเหล่านั้นที่ยังไม่เป็นคริสเตียน

การสมาคมกัน

ท่านจะต้องมีการติดต่อกับคนเหล่านั้นในแบบเพื่อนฝูง ให้การเป็นคริสเตียนดึงดูดใจเขา โดยพิจารณาสิ่งต่อไปนี้

1.แสวงหากคนเหล่านั้น ที่มีความสนใจในเรื่องคล้ายคลึงกับท่านหรือที่ท่านสบายใจที่จะติดต่อกับเขาได้

2.หากเขาพบว่าท่านเป็น “นักศาสนา” เขาอาจจะชวนท่านสนทนากันเรื่องนี้ ท่านก็ควรจะสนทนากับเขาในบางเรื่อง เกี่ยวกับด้านจิตวิญญาณ เพื่อกระตุ้นให้เขาต้องการทราบรายละเอียดต่อไป

3.อย่าพยายามเปลี่ยนคุณสมบัติของเขา เพราะเราไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบในการเปลี่ยนนิสัยหรือการกำหนดชีวิตของเขา เขาจำเป็นต้องเข้าใจพระกิตติคุณ และรับประสบการณ์เป็นส่วนตัวกับพระเยซูคริสต์เสียก่อน

4.อย่าพยายามอุทลาคตัวเขา แม้คิดว่าเขาจะมาศึกษาพระคัมภีร์กับเราก็คงตาม แต่ก่อนอื่น เพียงแต่ให้ความสนใจกับชีวิตของเขาเอง ฟังเขา ต่อมาท่านอาจจะต้องการอภิปรายปัญหาหรือความคิดกับเขาบ้าง ให้อ้างถึงพระคำบางตอนที่พวกฟังไปถึงการสนทนานั้น

เชื่อเชิญ

แท้ที่จริง การที่จะเชื่อเชิญคนเหล่านี้มาร่วมในกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์เป็นครั้งแรก จำต้องอาศัยความกล้าหาญ คำแนะนำต่อไปนี้จะช่วยได้บ้าง

1. ให้กลุ่มนี้เล็ก ๆ ก็พอ (ประมาณ 6-8 คน)
2. อธิษฐานสักหลายวัน ก่อนที่จะทำการเชื่อเชิญเข้ามาจริง ๆ
3. หากเป็นการเชิญคู่สมรส เป็นการดีที่จะเชิญเขาตอนที่ทั้งสามีและภรรยาอยู่ด้วยกันเลย
4. เชิญเขาแบบสบาย ๆ ในช่วงที่เรามีโอกาสพบปะกันทั่ว ๆ ไป
5. ให้เขาทราบเลยว่า เราจะพบกันกี่ครั้ง แต่แต่ละครั้งพบกันนานเท่าไร ทำอะไรบ้าง แล้วมีใครอีกบ้างที่เราได้เชิญไว้

6. ถามเขาให้พิจารณา และอภิปรายกันเองในเรื่องนี้ แล้วก็ติดต่อเรากลับมาอีกสองสามวันให้หลัง ในช่วงที่เรารออยู่นั้นขอให้อธิษฐานแล้วยังคงสร้างความสัมพันธ์ให้เป็นธรรมชาติต่อไป อย่าแสดงอาการเคร่งเครียดกับเขาเป็นอันขาด

การใช้สิ่งต่อไปนี้ อาจช่วยชักนำให้คนอื่นอยากเข้าร่วมศึกษาพระคัมภีร์กับท่านได้บ้าง

- การศึกษาในกลุ่มนี้ จะช่วยให้ชีวิตสมรสและครอบครัวมีความมั่นคงยิ่งขึ้น
- ท่านเป็นมนุษยธรรมคา มิใช่พวก “คลังไคล้ศาสนา”
- เรื่องของคริสเตียน เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิต และช่วยเราได้
- พระคัมภีร์นั้นน่าสนใจและน่าตื่นเต้น โดยเฉพาะในโลกสมัยปัจจุบันนี้
- กลุ่มนี้จะช่วยแต่ละคน ในการเรียนรู้ที่จะเป็นเหมือนพระเจ้าได้
- พระคัมภีร์สอนหลักที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

การปฐมนิเทศน์

สิ่งที่จะทำให้เกิดผลดีที่สุด ก็คือ ให้การศึกษาแต่ละครั้งเลื่อนไปตามบ้านแต่ละบ้าน ถ้าทำได้ เพราะนี่จะเป็นการกระจายความรับผิดชอบให้แก่คนอื่น ๆ ในการจัดเตรียมอาหารว่างที่จะรับประทานร่วมกันได้

เป็นการดีที่สุดด้วย หากการพบปะครั้งแรกจะใช้บ้านของบางคนที่อยู่สักว่าไม่อยากจะเข้าร่วม ประชุมกับเรา คืออาจจะไปใช้บ้านที่คิดว่าจะมีค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูเด็ก ๆ แพงกว่าบ้านอื่น ๆ (ในกรณี ต้องจ้างคนเลี้ยงเด็กมาดูแลเวลาที่มีการศึกษาพระคัมภีร์ เรื่องนี้มักจะใช้ได้ผลในสหรัฐอเมริกามากกว่า)

นอกจากท่านแล้ว ไม่ควรมีคริสเตียนเกินหนึ่งหรือสองคนเท่านั้นในกลุ่มนี้ และแน่นอน คริสเตียนที่เข้ากลุ่มนี้จะต้องไม่ผูกขาดการอภิปรายหรือ สร้างความประหลาดใจ หรือมีการวิพากษ์วิจารณ์ คำถามประเภทที่ฟังแล้วไม่เข้าใจ หรือไม่พอใจการโต้แย้งของบางคน

การพบกันครั้งแรก ก็ควรเป็นแบบปฐมนิเทศน์ ให้ทุกคนทราบในสิ่งที่เขาจะทำต่อ ๆ ไป แล้ว จูงใจให้เขาอยากเข้าร่วมในครั้งอื่น ๆ ที่จะพบกันอีก การพบกันครั้งแรกนี้มีจุดหมายประการเดียวก็คือ การสร้างความอบอุ่นใจและความประทับใจในตัวทุกคนที่เข้ามา

อาจมีบางคนชวนเพื่อนเข้ามาในกลุ่มนี้ด้วย ซึ่งท่านยังไม่เคยพบมาก่อน อย่าลืมทำความคุ้นเคย กับเขาด้วย แล้วให้เขามีส่วนร่วมอภิปรายด้วยเช่นกัน

เมื่อท่านเริ่มต้นแล้ว ให้แต่ละคนบอกบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับตัวเอง ชื่อ หรือที่เกิด หรืออาชีพ หรือสิ่งอื่น ๆ ที่ท่านอาจจะแบ่งปันเกี่ยวกับตัวท่านเองก่อนก็ได้

การมีพระคัมภีร์ที่เตรียมไว้สำหรับคนที่ยังไม่นำมาก็จะช่วยให้แสดงค่านำของพระคัมภีร์ และ อภิปรายเรื่องราวทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ สอนเขาให้รู้จักวิธีอ่านและการ อ้างอิงของพระคัมภีร์ว่าจะค้นหาคำและข้อต่าง ๆ ได้อย่างไร

แจกบทเรียนให้แต่ละคนในสิ่งที่ท่านต้องการใช้ แล้วดูผ่าน ๆ ด้วยกัน ให้เขามีเวลาคิดและถาม คำถามต่าง ๆ ได้ แล้วก็อภิปรายคำตอบด้วยกันกับเขา

เมื่ออธิบายว่าครั้งต่อ ๆ ไปจะทำอะไรบ้าง ให้ใช้สิ่งต่อไปนี้

- ในคำถามและคำตอบของกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ของเขานั้น ให้เขาเว้นว่างไว้ได้ หากมีข้อใดที่ ยังสงสัยและตอบยังไม่ได้ กลุ่มของท่านจะตอบด้วยกันในครั้งต่อไป

- ทุกคนจะต้องทำงานส่วนของตนเองให้ครบ อย่าทำเพียงข้อสองข้อเท่านั้น

- วัตถุประสงค์ของการเรียนและอภิปรายกันนั้น ให้ถามว่ามีใครจะเห็นด้วยกับข้อคิดเห็น ดังกล่าวสองข้อต่อไปนี้

1. มีพระเจ้า

2. คำสอนของพระคัมภีร์เป็นความจริงและมีอำนาจ

- บอกให้ทุกคนพยายามอย่าขาดในแต่ละครั้ง เพราะจะมีการเรียนเพียงไม่กี่ครั้งเท่านั้นเอง นั้น แหะและการอภิปรายจะเกิดผลดีขึ้น

อย่าลืมว่า ท่านจะต้องรักษาความเป็นกันเอง และสร้างบรรยากาศอันอบอุ่นในครั้งแรก โดยปกติควรมีอาหารว่างเล็ก ๆ น้อย ๆ ภายหลังจากประชุม แล้วใช้ช่วงเวลานี้เองที่จะสนทนากันเรื่องอื่น ๆ นอกจากพระคัมภีร์และเรื่องของคริสเตียน ยกเว้นบางคนจะพูดเรื่องเหล่านี้ขึ้นมาก่อน พยายามพูดเรื่องที่คุณคิดว่าน่าสนใจที่สุดที่กำลังเป็นอยู่ในขณะนั้นจดจ่ออยู่กับบุคคล และสนทนาแบบมิตรสหาย

เมื่อแต่ละคนจะลาจาก ให้เขาทราบว่าการพบกันนี้ท่านรู้สึกชื่นชมยินดีมาก และหวังว่าจะพบกับเขาในโอกาสหน้า

การติดต่อ

การพบกันครั้งหลัง ๆ ควรจะเป็นการติดต่อกันอย่างมีประสิทธิภาพและมีเรื่องข่าวประเสริฐเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย บทเรียนที่ท่านเลือกสรรมาควรมีสิ่งเหล่านี้ประกอบ ลองใช้แนวทางต่อไปนี้เป็นหลักในการพิจารณา

1. จำไว้ว่าบ้าน คือ จุดพบปะที่ดี คนที่ยังไม่เป็นคริสเตียนไม่ค่อยอยากเข้าคริสตจักร
2. ทุกสัปดาห์จะพบกันด้วยการทักทายปราศรัย และสร้างมิตรภาพต่อกัน ในประมาณ 15 นาทีได้
3. ทุกครั้งที่พบกันไม่ควรเกิน 1 ชั่วโมง
4. หากท่านนำกลุ่มนี้ร่วมกับกลุ่มธรรมของท่าน น่าจะแบ่งสามมิโนให้ยืนด้านหนึ่งและภรรยาอยู่อีกด้านหนึ่ง การทำเช่นนี้จะช่วยเราในการสังเกตการตอบสนองของแต่ละคนในการอภิปรายกันนั้น หากมีสิ่งใดรู้สึกตะขิดตะขวงใจแล้ว พยายามอย่าทำ
5. ลองดูว่าแต่ละคนทำให้อะไรมาได้บ้าง แต่ไหนอย่างไรในการเตรียมระหว่างสัปดาห์ของเขา นั้น แล้วเตรียมพระคัมภีร์ไว้สำหรับคนที่ยังไม่มีด้วย
6. หากกลุ่มของท่านไม่ได้เตรียมตัวมา ลองใช้วิธีการต่อไปนี้บ้าง
  - เตรียมอภิปรายกันทีละคำถาม
  - ใช้เวลาเงียบ ๆ ในการเขียนคำตอบของแต่ละคน แล้วจึงค่อยอภิปรายกัน
  - มอบหมายให้บางคนตอบบางคำถาม ให้เขาทำงานอย่างเงียบ ๆ แล้วหลังจากนั้นค่อยเริ่มการอภิปรายกันต่อไป

พึงจำไว้ว่าการประชุมกันนี้ เป็นเวลาที่จะถ่ายทอดบทเรียนที่มีอยู่ให้ทุกคนได้เข้าใจและเรียนรู้ ทุกคนในกลุ่มจะต้องได้รับทราบคำสอนของพระคัมภีร์ในการเรียนรู้ร่วมกันในครั้งนั้น

การเผชิญหน้า

หากท่านได้สร้างบรรยากาศที่เปิดเผย และสบาย ๆ แบบเพื่อนฝูงขึ้นแล้วทุกคนจะรู้สึกว่าคุณเป็นเพื่อนของเขา ย่อมทำให้การประกาศข่าวประเสริฐเป็นไปได้อย่างกระฉ่าง แล้วก็เริ่มบอกเขาอย่างตรงไปตรงมาว่า ให้เขาดื้อนรับพระคริสต์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขา ซึ่งจะไม่ทำให้เกิดความอึดใจทำอะไร มันจะเป็นไปอย่างธรรมชาติและสบาย ๆ

ในการศึกษาพระคัมภีร์ประเภทนี้ น่าจะใช้การพบปะกันในครั้งสุดท้ายในการเชิญชวนให้ดื้อนรับพระเยซูคริสต์ หรือในแต่ละครั้งที่พบปะกันหากท่านคิดว่ามีบางคนพอที่จะตอบสนองข่าวประเสริฐในครั้งนั้นแล้ว ก็ให้เชื่อเชิญได้เลย หากมีบางคนพร้อมบางคนยังไม่พร้อม ท่านก็จงใช้เวลาอื่นพบคนเหล่านั้นที่พร้อมแล้ว แล้วให้โอกาสแก่เขาเป็นส่วนตัวในการดื้อนรับองค์พระเยซูคริสต์

การถามคำถามบางอย่างจะช่วยท่าน ให้ประเมินความพร้อมของเขาได้ เช่น “ท่านรู้สึกอย่างไรในสิ่งที่เราได้อภิปรายร่วมกันนี้?” “การอภิปรายของเรานี้นำสนใจเพียงไร?” “สิ่งเหล่านั้นช่วยได้บ้างไหม?” “คุณรู้สึกอย่างไรในเรื่องนี้?”

ให้ลูกกลุ่มพูดอย่างอิสระในสิ่งที่เขาพูด จะช่วยท่านในการเข้าใจวิญญาณจิตของแต่ละบุคคล ท่านอาจฟังไปที่บางคนทีคิดว่ายังไม่เข้าใจข่าวประเสริฐอย่างแจ่มชัด แต่ก็อาจมีบางคนมาหาพระเยซูด้วยตัวของเขาเอง

หากท่านคิดว่าจะเชื่อเชิญคนเหล่านี้พร้อมกันทีเดียวในกลุ่ม ท่านอาจพูดบางสิ่งเหล่านี้ เช่น”

“ขอบคุณมากสำหรับการแบ่งปันความคิดเห็นของท่าน รู้สึกว่าเวลาที่เราร่วมกันนี้คุ้มค่าเหลือเกิน ข้าพเจ้าและภรรยายินดีมากที่ได้มาร่วมในการศึกษาของกลุ่มนี้

“ในสองสามนาทีนี้ออยากขอให้ทุกคนอธิษฐานออกเสียงร่วมกันข้าพเจ้าจะพูดประโยคหนึ่งแล้วท่านพูดตาม อาจมีบางคนทีแน่ใจว่าเขาได้ดื้อนรับพระเยซูคริสต์และได้รับชีวิตนิรันดร์ บางคนอาจคิดเช่นนั้นแต่ยังไม่แน่ใจ บางคนแน่ใจแล้วแต่ยังไม่เคยดื้อนรับพระองค์ เวลานี้ต้องการดื้อนรับพระองค์ไม่ว่าท่านจะคิดอย่างไรก็ตาม เราก็ยังอธิษฐานเช่นนี้ร่วมกันได้เหมือนกัน ให้เรามีความจริงใจในการอธิษฐานนี้ในส่วนลึกของหัวใจของเราเอง

“สิ่งเหล่านี้อาจเป็นพื้นฐาน ของเนื้อหาสาระที่เรารู้สึกว่าร่วมกันเกี่ยวกับข่าวประเสริฐ”

- เราทุกคนเป็นคนบาปและถูกแยกตัวออกจากพระเจ้า

- ค่าจ้างของความผิดบาปก็คือ ความตายชั่วนิรันดร์

- พระคริสต์ทรงตาย เพื่อปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระจากความตายนิรันดร์นั้น

- พระคริสต์ทรงเป็นขึ้นจากความตาย และเราสามารถดื้อนรับพระองค์เป็นส่วนตัว เพื่อเราจะได้รับของประทานชีวิตนิรันดร์จากพระองค์”

“ภายหลังจากการอภิปรายสิ่งเหล่านี้แล้ว หากมีคำตอบหรือข้อเสนอแนะที่บางคนต้องการแบ่งปัน ก่อนการอธิษฐานร่วมกันแล้วเชิญแบ่งปันได้ แต่ละคนคิดอย่างไรในเรื่องนี้ ท่านเชื่อถือเรื่องเหล่านี้ทุกสิ่งหรือเปล่า?”

หยุดสักครู่ แล้วให้เขาสังเกต ท่านอาจหันไปอ่านคำอธิษฐานแล้วสังเกตว่าเขาเห็นด้วยกับท่านหรือเปล่า บางคนก็อาจขอมอธิษฐานเงียบ ๆ หรือบางคนอาจจะใช้เวลาภายหลัง ในการอธิษฐานด้วยตัวเองเขาเอง ให้เราขอมรับความรู้สึกร่วมของเขา

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างคำอธิษฐานที่ท่านอาจนำไปใช้ได้

“ในช่วงเวลานี้ เราจะก้มศีรษะลง ข้าพเจ้าจะพูดประโยคหนึ่งแล้วขอให้ท่านพูดตามข้าพเจ้า โดยออกเสียงพร้อม ๆ กัน แล้วข้าพเจ้าก็จะพูดประโยคต่อไป แล้วให้พูดตามข้าพเจ้าเช่นนี้เรื่อยไป จนกว่าการอธิษฐานจะจบลง หากท่านได้อธิษฐานด้วยความจริงใจเช่นนี้ เวลานี้ขอให้สงบเงียบ

ให้เรา ก้มศีรษะลง

“พระบิดาเจ้า ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระองค์สำหรับความรักที่มีต่อข้าพเจ้า ขอบพระคุณพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์ที่ทนทุกข์ยากลำบากเพื่อข้าพเจ้า ข้าพเจ้าสำนึกในความรักนี้

ข้าพเจ้าทราบดีว่า ข้าพเจ้าได้ทำผิดต่อพระองค์ ข้าพเจ้าไม่ยอมรับพระองค์ และหนีห่างจากพระองค์

ข้าพเจ้าทราบว่าค่าจ้างความบาปของข้าพเจ้า คือความตายชั่วฉับวันรันครพระองค์บริสุทธิ์และเป็นพระเจ้าองค์สมบูรณ์แบบ ข้าพเจ้าต้องการอภัยโทษจากพระองค์ในสิ่งที่ข้าพเจ้าได้กระทำไปแล้ว

ขอบพระคุณพระองค์ ที่พระเยซูคริสต์ได้ทรงตายบนไม้กางเขนเพื่อข้าพเจ้าจะได้รับความอิมสละ และหลุดพ้นความผิดบาป

เดี๋ยวนี้ ขอเชิญพระองค์เข้ามาในจิตใจ โดยพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์ หากเรายังไม่เคยต้อนรับพระองค์ ขอต้อนรับพระองค์เดี๋ยวนี้ ขอประทานของประทานชีวิตนิรันดรแก่ข้าพเจ้า ตามที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้นั้น

สิ่งเหล่านี้ ขออธิษฐานด้วยความจริงใจ จากจิตใจ ด้วยการขอบพระคุณสำหรับความรักมากมาย ในพระนามพระเยซูคริสต์ อาเมน” ภายหลังจากการที่ได้อธิษฐานแล้ว ท่านจะช่วยเขาให้มั่นใจในเรื่องความรอดบาปได้ โดยใช้หนังสือ 1 ยอห์น 5.11-12 อ่านให้เขาฟัง อย่าพยายามขัดเคียด แต่ให้แบ่งปันพระคำแก่เขาเพื่อเกิดความมั่นใจ แล้วอธิษฐานต่อมาให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่จะทรงประทานความมั่นใจในความสัมพันธ์ระหว่างเขากับพระองค์เอง

พิมพ์ที่ บริษัทสุกนิตย์ จำกัด SUPANIT COMPANY LIMITED
188/2 ถนนศรีเวียง บางรัก กรุงเทพ 10500
โทร 233-0715,233-1569,234-5190

ท่านสามารถนำกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ได้

ท่านอยากจะทำอะไร หรือนำกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์กลุ่มย่อย แต่ท่านไม่ทราบว่าเริ่มต้นอย่างไร ใช่มั้ย? คำแนะนำต่อไปนี้จะช่วยท่านได้

วิธีนำกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์กลุ่มย่อย หนังสือเล่มนี้ได้อธิบายทุกอย่างที่ท่านจำเป็นต้องทราบ เพื่อนำกลุ่มย่อยให้ประสบความสำเร็จ เช่น

วิธีการนำประชุมครั้งแรก

วิธีเตรียมโครงสร้างบทเรียน ซึ่งมีคำถามที่ดึงดูดความสนใจ

วิธีแนะนำการอธิษฐานแบบสนทนา

วิธีจัดการเมื่อเกิดการขัดแย้งในกลุ่ม

วิธีเปลี่ยนอุปสรรคให้เป็นโอกาส

และอื่น ๆ

ท่านไม่ต้องเป็นคนที่ “ดียอมเยี่ยมฝ่ายวิญญาณ” ก่อนที่จะนำกลุ่มย่อย ผู้นำกลุ่มย่อยที่มีประสิทธิภาพ ไม่จำเป็นต้องเป็นศาสนาจารย์ แต่คงต้องเป็นผู้ที่สามารถรวบรวมความคิดเห็นของแต่ละคนและนำไปในทางที่สอดคล้องและตรงกับพระคัมภีร์

ท่านสามารถที่จะเป็นผู้นำอย่างนี้ได้ เมื่อท่านปฏิบัติตามหลักการต่าง ๆ ในหนังสือเล่มนี้ และพึ่งพาอาศัยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ซึ่งจะเปลี่ยนการศึกษาพระคัมภีร์ให้เป็นศูนย์กลางของการรับใช้ที่ เกิดผล

ประเสริฐบรรณาการศาสตร์

228 ซอยปราโมทย์ ถนนสีลม กทม. 10500

โทร. 234-2382